

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ  
VERICA TRSTENJAK  
της 25ης Μαρτίου 2010<sup>1</sup>

|                                                                                                                                    |          |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| I — Νομικό πλαίσιο .....                                                                                                           | I - 6463 |
| A — Η Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας .....                                                                                       | I - 6463 |
| B — Ο κανονισμός 515/97 .....                                                                                                      | I - 6465 |
| Γ — Οι διατάξεις του τελωνειακού κώδικα .....                                                                                      | I - 6465 |
| Δ — Οι διατάξεις της νομοθεσίας περί ιδίων πόρων .....                                                                             | I - 6466 |
| II — Τα πραγματικά περιστατικά και η προηγηθείσα της ένδικης διαδικασίας διοικητική διαδικασία .....                               | I - 6468 |
| III — Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου .....                                                                                   | I - 6472 |
| IV — Επί των αιτιάσεων της Επιτροπής .....                                                                                         | I - 6473 |
| A — Επί της αιτιάσεως περί παραβάσεως του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, και του άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΤΚ ..... | I - 6473 |
| 1. Επί της συνεκτιμήσεως της υπάρξεως εκκρεμούς ένδικου βοηθήματος κατά των πορισμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου .....            | I - 6474 |
| α) Ισχυρισμοί των διαδίκων .....                                                                                                   | I - 6474 |
| β) Εκτίμηση .....                                                                                                                  | I - 6475 |
| i) Επί της αποφάσεως Σφακιανάκης .....                                                                                             | I - 6475 |
| ii) Επί των έννομων αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου ...                                                                   | I - 6477 |

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

|                                                                                                     |          |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| iii) Επί των έννομων συνεπειών που παράγει η άσκηση ένδικου βοηθήματος .....                        | I - 6480 |
| iv) Συμπέρασμα .....                                                                                | I - 6482 |
| 2. Επί της επεκτάσεως των προϋποθέσεων του άρθρου 220 του ΤΚ .....                                  | I - 6482 |
| α) Ισχυρισμοί των διαδίκων .....                                                                    | I - 6482 |
| β) Εκτίμηση .....                                                                                   | I - 6483 |
| 3. Επί της ελλείψεως εκτιμήσεως από την ΕΥΚΑ και επί της ανάγκης συντάξεως τελικής εκθέσεως .....   | I - 6483 |
| α) Ισχυρισμοί των διαδίκων .....                                                                    | I - 6483 |
| β) Εκτίμηση .....                                                                                   | I - 6484 |
| 4. Επί της από 27 Οκτωβρίου 1999 ανακοινώσεως περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής .....                | I - 6486 |
| α) Επιχειρήματα των διαδίκων .....                                                                  | I - 6486 |
| β) Εκτίμηση .....                                                                                   | I - 6486 |
| 5. Συμπέρασμα .....                                                                                 | I - 6487 |
| B — Επί του χρονικού σημείου κατά το οποίο έπρεπε να πιστωθεί το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων ..... | I - 6488 |
| 1. Επιχειρήματα των διαδίκων .....                                                                  | I - 6488 |
| 2. Εκτίμηση .....                                                                                   | I - 6488 |
| Γ — Επί της αρνήσεως καταβολής τόκων υπερημερίας .....                                              | I - 6491 |
| 1. Επιχειρήματα των διαδίκων .....                                                                  | I - 6491 |
| 2. Εκτίμηση .....                                                                                   | I - 6491 |
| V — Δικαστικά έξοδα .....                                                                           | I - 6495 |
| VI — Πρόταση .....                                                                                  | I - 6496 |

1. Η παρούσα διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως αφορά εκ πρώτης όψεως το δίκαιο περί ιδίων πόρων. Ωστόσο, ουσιαστικά πρόκειται για νομικά ζητήματα τα οποία αφορούν τις μεθόδους συνεργασίας μεταξύ τελωνειακών αρχών στο πλαίσιο μιας ευρωπαϊκής συμφωνίας η οποία προβλέπει προτιμησιακούς δασμούς για προϊόντα προερχόμενα από το συνδεδεμένο τρίτο κράτος.

2. Πρόκειται για οχήματα με κινητήρα, τα οποία εισήχθησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας σε ημερομηνίες κατά τις οποίες η Ουγγαρία ήταν ακόμη συνδεδεμένο τρίτο κράτος στο πλαίσιο συμφωνίας συνδέσεως με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Βάσει της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου<sup>2</sup> (στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας), τα προϊόντα ουγγρικής καταγωγής ετύγχαναν προτιμησιακής δασμολογικής μεταχειρίσεως κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα. Εν προκειμένω, οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές εξέδωσαν πιστοποιητικά καταγωγής για ορισμένα οχήματα με κινητήρα υπό τη μορφή πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1. Μετά την εισαγωγή των οχημάτων αυτών στη Γερμανία, βάσει αυτού του προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ενημερώθηκαν από την Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα ενός εκ των υστέρων ελέγχου των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 από τις ουγγρικές τελωνειακές αρχές. Βάσει των αποτελεσμάτων αυτών, τα οχήματα με κινητήρα δεν έπρεπε να θεωρούνται ως προϊόντα ουγγρικής καταγωγής και, ως εκ τούτου, δεν έπρεπε να

εκδοθούν τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Το κύριο ζήτημα στην υπό κρίση υπόθεση είναι αν οι γερμανικές τελωνειακές αρχές είχαν την υποχρέωση, από της ανωτέρω ημερομηνίας, να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση των εισαγωγικών δασμών βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, και σε γνωστοποίηση του ποσού του δασμού στους οφειλέτες βάσει του άρθρου 221, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα<sup>3</sup> (στο εξής: ΤΚ), εφόσον είχαν ταυτόχρονα ενημερωθεί και για το γεγονός ότι είχε ασκηθεί προσφυγή κατά του αποτελέσματος του εκ των υστέρων ελέγχου ενώπιον ουγγρικού δικαστηρίου.

3. Η παρούσα υπόθεση δίδει στο Δικαστήριο την ευκαιρία, σε συνέχεια της αποφάσεώς του επί της υποθέσεως Σφακιανάκης<sup>4</sup>, να διευκρινίσει ορισμένα ζητήματα σχετικά με τη μέθοδο συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών αρχών τις οποίες προβλέπει το πρωτόκολλο αριθ. 4 της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας.

2 — Η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, για τη σύναψη της ευρωπαϊκής συμφωνίας μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου (ΕΕ L 347, σ. 1).

3 — ΕΕ L 302, σ. 1.

4 — Απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2006, C-23/04 έως C-25/04, Σφακιανάκης (Συλλογή 2006, σ. I-1265).

## I — Νομικό πλαίσιο

## Α — Η Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας

4. Το πρωτόκολλο αριθ. 4 της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας ορίζει την έννοια «προϊόντα καταγωγής» και προβλέπει τις μεθόδους συνεργασίας των διοικητικών αρχών.

5. Επί της υπό κρίση υποθέσεως ισχύει, *ratione temporis*, το πρωτόκολλο αριθ. 4, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/95 του Συμβουλίου Σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, της 17ης Ιουλίου 1995 για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 4 της ευρωπαϊκής συμφωνίας για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου<sup>5</sup>, και με την απόφαση 3/96 του συμβουλίου σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου της 28ης Δεκεμβρίου 1996 για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 4 της ευρωπαϊκής συμφωνίας περί συνδέσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου<sup>6</sup>. Καθό μέτρο

οι διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 4, όπως αυτό τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/95, έχουν εφαρμογή *ratione temporis* στην υπό κρίση υπόθεση, συμπίπτουν σε μεγάλο βαθμό προς τις αντίστοιχες διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 4 όπως αυτό τροποποιήθηκε με την απόφαση 3/96. Ως εκ τούτου, εν συνεχεία θα αναφέρομαι μόνο στο πρωτόκολλο ως έχει μετά την τροποποίησή του από την απόφαση 3/96 (στο εξής: πρωτόκολλο).

6. Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', του πρωτοκόλλου, τα προϊόντα καταγωγής Ουγγαρίας, κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα, υπάγονται στις ευνοϊκές διατάξεις της Συμφωνίας, εφόσον προσκομισθεί πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1<sup>7</sup>.

7. Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου, οι τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής εκδίδουν τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 μετά από γραπτή αίτηση που υποβάλλεται από τον εξαγωγέα ή, υπ' ευθύνη του εξαγωγέα, από τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του<sup>8</sup>. Κατά την παράγραφο 5 της διατάξεως αυτής, οι εκδούσες τελωνειακές αρχές προβαίνουν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την επαλήθευση της καταγωγής των προϊόντων και της εκπληρώσεως των λοιπών απαιτήσεων του πρωτοκόλλου<sup>9</sup>. Για τον σκοπό αυτόν, έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν ελέγχους

7 — Βλ. άρθρο 11 του πρωτοκόλλου όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/95. Πέραν τούτου, το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', του πρωτοκόλλου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 3/96, προβλέπει επίσης την απόδειξη μέσω δηλώσεως τιμολογίου. Ωστόσο, τούτο δεν ασκεί εν προκειμένω καμία επιρροή.

8 — Βλ. άρθρο 12, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/95.

9 — Βλ. άρθρο 12, παράγραφος 6, του πρωτοκόλλου όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1/95.

5 — ΕΕ 1995, L 201, σ. 39.

6 — ΕΕ 1997, L 92, σ. 1.

των λογιστικών καταχωρίσεων του εξαγωγέα ή οποιονδήποτε άλλο έλεγχο θεωρούν αναγκαίο.

που παρέχονται στο πιστοποιητικό καταγωγής είναι ανακριβείς.

8. Κατά το άρθρο 31, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου, για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου, η Κοινότητα και η Ουγγαρία παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, μέσω των τελωνειακών υπηρεσιών τους, για τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 ή των δηλώσεων τιμολογίου και της ακρίβειας των πληροφοριών που περιέχονται σ' αυτά τα έγγραφα.

9. Το άρθρο 32, του πρωτοκόλλου ρυθμίζει τον εκ των υστέρων έλεγχο των πιστοποιητικών καταγωγής. Η διάταξη αυτή ορίζει:

«(1) Ο μεταγενέστερος έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής πραγματοποιείται δειγματοληπτικά ή κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής έχουν βάσιμες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων εγγράφων, τον χαρακτήρα καταγωγής των σχετικών προϊόντων ή την εκπλήρωση των λοιπών απαιτήσεων του παρόντος πρωτοκόλλου.

(2) Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1, οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής οφείλουν να επιστρέφουν το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 [...] ή αντίγραφο των εν λόγω εγγράφων στις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής, αναφέροντας, όπου κρίνεται σκόπιμο, τους λόγους που δικαιολογούν την έρευνα. Προς επίρρωση της αίτησής τους για έλεγχο, αυτές παρέχουν όλα τα έγγραφα και όλες τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρώσει και που δικαιολογούν την υποψία ότι οι πληροφορίες

(3) Ο έλεγχος διενεργείται από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής. Για τον σκοπό αυτό, αυτές έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργήσουν ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα καθώς και οποιονδήποτε άλλο έλεγχο κρίνουν αναγκαίο.

(4) Αν οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής αποφασίσουν να αναστείλουν την προτιμησιακή μεταχείριση για τα συγκεκριμένα προϊόντα, εν αναμονή των αποτελεσμάτων του ελέγχου, οφείλουν να επιτρέψουν στον εισαγωγέα να παραλάβει τα προϊόντα υπό τον όρο επιβολής κάθε προληπτικού μέτρου το οποίο κρίνεται απαραίτητο.

(5) Οι τελωνειακές αρχές που ζητούν τη διενέργεια του ελέγχου πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού το ταχύτερο δυνατό. Τα εν λόγω αποτελέσματα πρέπει να ορίζουν σαφώς αν τα έγγραφα είναι γνήσια και αν τα σχετικά προϊόντα μπορούν πράγματι να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής Κοινότητας, Ουγγαρίας ή μιας από τις άλλες χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 4 και ότι πληρούν τις λοιπές απαιτήσεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

(6) Εάν, σε περίπτωση εύλογων αμφιβολιών, δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος ελέγχου ή εάν η απάντηση δεν περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες για τη διαπίστωση της αυθεντικότητας του εν λόγω εγγράφου ή τη[ς] πραγματική[ς] καταγωγή[ς] των προϊόντων, οι αιτούσες τελωνειακές αρχές

αρνούνται, εκτός εκτάκτων περιστάσεων, το ευεργέτημα των προτιμήσεων.»

διασφάλιση της τηρήσεως των τελωνειακών ή γεωργικών ρυθμίσεων.

10. Κατά το άρθρο 33, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου, τυχόν διαφορές σε σχέση με τις διαδικασίες ελέγχου του άρθρου 32 του πρωτοκόλλου, οι οποίες αναφύονται μεταξύ των τελωνειακών αρχών που ζητούν τον έλεγχο και των τελωνειακών αρχών που είναι υπεύθυνες για τη διενέργειά του ή όταν δημιουργούνται προβλήματα ως προς την ερμηνεία του παρόντος πρωτοκόλλου, αυτές υποβάλλονται στην επιτροπή συνδέσεως.

#### Γ — Οι διατάξεις του τελωνειακού κώδικα

12. Ο ΤΚ τροποποιήθηκε πολλές φορές από της εκδόσεώς του. Πάντως, δεδομένου ότι οι εφαρμοστέες *ratione temporis* διατάξεις δεν τροποποιήθηκαν, στη συνέχεια θα λαμβάνεται ως βάση απλώς ο ΤΚ.

#### Β — Ο κανονισμός 515/97

11. Ο τίτλος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) 515/97 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 1997, περί της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και της συνεργασίας των αρχών αυτών με την Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των τελωνειακών και γεωργικών ρυθμίσεων<sup>10</sup> ρυθμίζει τις σχέσεις των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών με την Επιτροπή. Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, του τίτλου αυτού, η Επιτροπή γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, αμέσως μόλις περιέλθουν σε γνώση της, όλες τις πληροφορίες που είναι δυνατό να τους επιτρέψουν τη

13. Κατά το άρθρο 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΤΚ, τελωνειακή οφειλή κατά την εισαγωγή γεννάται από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματος υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς.

14. Το άρθρο 217, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΤΚ ρυθμίζει τη λογιστική καταχώριση. Βάσει της διατάξεως αυτής, κάθε ποσό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που προκύπτει από τελωνειακή οφειλή, υπολογίζεται από τις τελωνειακές αρχές μόλις περιέλθουν στη διάθεσή τους τα απαραίτητα στοιχεία και εγγράφεται από τις εν λόγω αρχές στα λογιστικά βιβλία ή σε οποιοδήποτε άλλο υπόθεμα επέχει θέση βιβλίων.

10 — ΕΕ L 82, σ. 1.

15. Όταν το ποσό των δασμών που προκύπτουν από τελωνειακή οφειλή δεν έχει βεβαιωθεί ή έχει βεβαιωθεί σε ύψος χαμηλότερο εκείνου που νομίμως οφειλόταν, τότε βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, η βεβαίωση του ποσού των δασμών που πρέπει να εισπραχθεί, πρέπει να γίνει σε διάστημα δύο ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση αυτή και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να ορίσει τον οφειλέτη (στο εξής: εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση).

16. Δυνάμει του άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΤΚ, το ποσό των δασμών πρέπει να γνωστοποιείται στον οφειλέτη, με την κατάλληλη διαδικασία, μόλις βεβαιωθεί. Κατά το άρθρο 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, η γνωστοποίηση στον οφειλέτη δεν είναι δυνατό να γίνει μετά τη λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γενέσεως της τελωνειακής οφειλής.

*Δ — Οι διατάξεις της νομοθεσίας περί ιδίων πόρων*

17. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 31ης

Οκτωβρίου 1994, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (94/728/ΕΚ, Ευρατόμ)<sup>11</sup>, πρέπει να εγγράφονται στο προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διάφορα είδη ιδίων πόρων. Κατά το στοιχείο β' της διατάξεως αυτής, στους πόρους αυτούς περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων οι δασμοί του κοινού δασμολογίου και λοιποί δασμοί που έχουν θεσπιστεί από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη.

18. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της αποφάσεως αυτής, οι δασμοί εισπράττονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις οι οποίες πρέπει να προσαρμόζονται, εφόσον παρίσταται ανάγκη, στις απαιτήσεις των κοινοτικών ρυθμίσεων. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, τρίτη περίοδος, της διατάξεως αυτής, τα κράτη μέλη θέτουν τους ιδίους πόρους που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' (δασμούς), στη διάθεση της Επιτροπής. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 3, της διατάξεως αυτής, τα κράτη μέλη παρακρατούν, ως έξοδα εισπράξεως, το 10% των ποσών του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως αυτής.

<sup>11</sup> — ΕΕ L 293, σ. 9. Η απόφαση 94/728 αντικατέστησε την απόφαση του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ), ΕΕ L 185, σ. 24, που άρχισε να ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1995 και αυτή με τη σειρά της αντικαταστάθηκε από 1ης Ιανουαρίου 2002 από την απόφαση του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (2000/597/ΕΚ, Ευρατόμ), (ΕΕ L 253, σ. 42).

19. Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ [94/728]<sup>12</sup> για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων<sup>13</sup>, ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) 1355/96 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 1996, που τροποποιεί τον κανονισμό 1552/89<sup>14</sup> (στο εξής: τροποποιηθείς κανονισμός 1552/89), καθορίζει τις διαδικασίες βάσει των οποίων τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής τους ίδιους πόρους που περιέρχονται στις Κοινότητες.

20. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, η απαίτηση των Κοινοτήτων επί των ιδίων πόρων βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' (δασμών), θεωρείται βεβαιωθείσα άπαξ και πληρούνται οι όροι που προβλέπει η τελωνειακή νομοθεσία όσον αφορά τη λογιστική καταχώριση του ποσού και την γνωστοποίηση του στον οφειλέτη.

21. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1.α, του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, η ημερομηνία που λαμβάνεται υπόψη για τη βεβαίωση είναι η ημερομηνία λογιστικής καταχωρίσεως που προβλέπει η τελωνειακή νομοθεσία.

22. Το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού ορίζει ότι οι απαιτήσεις που βεβαιώνονται σύμφωνα με το άρθρο 2 καταχωρίζονται στα λογιστικά βιβλία, υπό την επιφύλαξη του

στοιχείου β' της παρούσας παραγράφου, το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί το μήνα κατά τον οποίο βεβαιώθηκε η απαίτηση.

23. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, οι απαιτήσεις που έχουν βεβαιωθεί, αλλά δεν έχουν καταχωριστεί στα λογιστικά βιβλία που αναφέρονται στο στοιχείο α' διότι δεν έχουν ακόμα εισπραχθεί και δεν έχει συσταθεί γι' αυτές καμία ασφάλεια, καταχωρίζονται, εντός της προθεσμίας του στοιχείου α', σε χωριστά λογιστικά βιβλία. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενεργήσουν κατά τον ίδιο τρόπο σε περίπτωση που οι απαιτήσεις που έχουν βεβαιωθεί και καλύπτονται από εγγυήσεις αποτελούν αντικείμενο αμφισβήτησεως και ενδέχεται να υποστούν μεταβολές, συνεπεία αντιδικίας.

24. Κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος πιστώνει το ποσό των ιδίων πόρων, βάσει του άρθρου 10 του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, στο λογαριασμό που έχει ανοιχθεί για τον σκοπό αυτόν στο όνομα της Επιτροπής στο Δημόσιο Ταμείο του ή στον οργανισμό που έχει ορίσει.

25. Κατά το άρθρο 10, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, αφού αφαιρεθεί το 10% του ποσού των ιδίων πόρων για έξοδα εισπράξεως σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, της αποφάσεως 88/376 [απόφαση 94/728], η εγγραφή των ιδίων πόρων του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β' (δασμών) διενεργείται το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά

12 — Η απόφαση 94/728 αντικατέστησε από 1ης Ιανουαρίου 1995 την απόφαση 88/376.

13 — ΕΕ L 155, σ. 1.

14 — ΕΕ L 175, σ. 3.



τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου βεβαιώθηκε η απαίτηση βάσει του άρθρου 2. Κατά το δεύτερο εδάφιο, για τις απαιτήσεις που βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 2, στοιχείο β' καταχωρίζονται σε χωριστά λογιστικά βιβλία, η εγγραφή πρέπει να γίνει το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη 19η ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα της εισπράξεως των απαιτήσεων.

26. Κατά το άρθρο 11 του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, κάθε καθυστέρηση στις εγγραφές του λογαριασμού που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1 δημιουργεί, για το συγκεκριμένο κράτος μέλος, την υποχρέωση καταβολής τόκων με επιτόκιο ίσο προς το επιτόκιο που εφαρμόζεται κατά την ημέρα της λήξεως στη χρηματαγορά του οικείου κράτους μέλους για τις βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις, προσαυξημένο κατά 2 μονάδες. Το επιτόκιο αυτό αυξάνεται κατά 0,25 μονάδες κατά μήνα καθυστέρησης. Το αυξημένο κατ' αυτόν τον τρόπο επιτόκιο εφαρμόζεται για όλη την περίοδο υπερμερίας.

27. Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, αυτού του τροποποιηθέντος κανονισμού, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα σύμφωνα με το άρθρο 2 έσοδα να αποδίδονται στην Επιτροπή κατά τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Κατά το άρθρο 17, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του ανωτέρω τροποποιηθέντος κανονισμού, τα κράτη μέλη απαλλάσσονται της υποχρέωσης να αποδίδουν στην Επιτροπή τα ποσά που αντιστοιχούν στα βεβαιωθέντα έσοδα, μόνον εάν η είσπραξη δεν μπόρεσε να πραγματοποιηθεί για λόγους ανωτέρας βίας ή εφόσον αποδεικνύεται, μετά από διεξοδική εξέταση όλων των στοιχείων της εν λόγω

περιπτώσεως, ότι είναι οριστικά αδύνατο να εισπράξουν τα οφειλόμενα για λόγους πέραν της ευθύνης τους.

28. Ο τροποποιηθείς κανονισμός 1552/89 κωδικοποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων<sup>15</sup>. Το άρθρο 11 του κανονισμού 1150/2000 είναι αντίστοιχο προς το άρθρο 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89.

## II — Τα πραγματικά περιστατικά και η προηγηθείσα της ένδικης διαδικασίας διοικητική διαδικασία

29. Από το 1994 άρχισε η εισαγωγή, στο πλαίσιο της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Ουγγαρίας, οχημάτων με κινητήρα από τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας στη Γερμανία τα οποία ετύγχαναν προνομιακής δασμολογικής μεταχειρίσεως εφόσον προσκομίζονταν πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 εκδοθέντα από τις ουγγρικές αρχές.

30. Με αίτηση παροχής συνδρομής, η οποία διαβιβάστηκε στις γερμανικές αρχές

<sup>15</sup> — ΕΕ L 130, σ. 1.

στην αγγλική στις 13 Ιουνίου 1996 και στη γερμανική στις 28 Νοεμβρίου 1996, η Μονάδα Συντονισμού για την Καταπολέμηση της Απάτης που είχε συστήσει η Επιτροπή (τόσο για τον οργανισμό αυτόν όσο και για τον οργανισμό που τον διαδέχθηκε, ήτοι για την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης, θα χρησιμοποιείται στη συνέχεια, για λόγους ομοιομορφίας, η ονομασία «ΕΥΚΑ») προειδοποίησε τα κράτη μέλη σχετικά με τις εισαγωγές ενός συγκεκριμένου κατασκευαστή. Η υπηρεσία αυτή είχε επιφυλάξεις ως προς το κατά πόσον τα οχήματα με κινητήρα πληρούσαν τις προϋποθέσεις προκειμένου να θεωρηθούν προϊόντα ουγγρικής καταγωγής κατά την έννοια του πρωτοκόλλου. Με αυτήν την ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής, η ΕΥΚΑ κάλεσε, μεταξύ άλλων, τα κράτη μέλη, να ζητήσουν από τις ουγγρικές αρχές να προβούν σε εκ των υστέρων έλεγχο των οικείων πιστοποιητικών κυκλοφορίας Eur.1. Πέραν τούτου, η ΕΥΚΑ κάλεσε τα κράτη μέλη πρωτίστως να απαιτούν σε συστηματική βάση πριν από την παράδοση των οικείων οχημάτων τη σύσταση εγγυήσεως ή την παρακατάθεση του ποσού των δασμών καθώς και την κίνηση όλων των νομικών διαδικασιών που θα μπορούσαν να διακόψουν τις προθεσμίες παραγραφής και να διασφαλίσουν τη δυνατότητα εκ των υστέρων εισπράξεως. Κατόπιν αυτού, πρόβη η ίδια η Επιτροπή σε περαιτέρω έρευνες που περιελάμβαναν μεταξύ άλλων και αποστολή ελέγχου στην Ουγγαρία.

31. Με την από 26 Ιουνίου 1998 ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής, η οποία είχε συνταχθεί και στη γερμανική, η ΕΥΚΑ ενημέρωσε τις γερμανικές αρχές σχετικά με τα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου των ουγγρικών τελωνειακών αρχών. Βάσει αυτών, ορισμένα οχήματα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής Ουγγαρίας και, ως εκ τούτου, παρανόμως τους είχε χορηγηθεί πιστοποιητικό κυκλοφορίας

EUR.1. Από την ανακοίνωση προέκυπτε ότι από τα οχήματα αυτά 19 123 είχαν εισαχθεί στη Γερμανία. Η ΕΥΚΑ ανήγγειλε, με την ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής, ότι θα διαβίβαζε περαιτέρω στοιχεία, τη μετάφραση της αλληλογραφίας με τις ουγγρικές αρχές καθώς και ορισμένα στοιχεία στα οποία η ΕΥΚΑ θα παρέθετε, βάσει των στοιχείων των ουγγρικών αρχών, τις επιχειρήσεις που είχαν διεξαχθεί ανά χώρα.

32. Με έγγραφο το οποίο περιήλθε στις γερμανικές αρχές στην αγγλική στις 13 Ιουλίου 1998 και στη γερμανική στις 18 Αυγούστου 1998 (στο εξής: έγγραφο το οποίο παρελήφθη στις 18 Αυγούστου 1998), η ΕΥΚΑ διαβίβασε τα έγγραφα και τα στοιχεία που είχε αναγγείλει. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονταν η γερμανική μετάφραση μιας επιστολής των ουγγρικών αρχών με ημερομηνία 26 Μαΐου 1998 με την οποία αυτές παρέσχον διευκρινίσεις σχετικά με τη διεξαγωγή του εκ των υστέρων ελέγχου και ενημέρωναν την ΕΥΚΑ σχετικά με τα αποτελέσματά του. Διαβιβάστηκαν επίσης τα συνημμένα και τα στοιχεία βάσει των οποίων είχε γίνει η ταυτοποίηση των οχημάτων που κατά την άποψη των ουγγρικών αρχών δεν μπορούσαν να θεωρηθούν, αντιθέτως προς την αρχική εκτίμηση, ως προϊόντα Ουγγαρίας και για τα οποία, ως εκ τούτου, παρά τον νόμο είχαν εκδοθεί πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Εντούτοις, στην από 26 Μαΐου 1998 επιστολή οι ουγγρικές αρχές επεσήμαναν ότι κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου είχε ασκηθεί ένδικο βοήθημα και, ως εκ τούτου, εκκρεμούσε η εκδίκασή του.

33. Μετά τη λήψη του εγγράφου αυτού, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζήτησε επανειλημμένα την τελική έκθεση επί της αποστολής ελέγχου της Επιτροπής στην Ουγγαρία. Στις 23 Φεβρουαρίου 1999, η ΕΥΚΑ απέστειλε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας την επίσημη τελική έκθεση της κοινοτικής αποστολής η οποία περιήλθε στις αρμόδιες αρχές στις 2 Μαρτίου 1999.

σχέση με το υπόλοιπο μέρος, οι τελωνειακές αρχές ενέμεναν στο πόρισμα ότι δεν επρόκειτο για προϊόντα Ουγγαρίας και ότι παρά τον νόμο είχε χορηγηθεί σε αυτά πιστοποιητικό κυκλοφορίας. Εν συνεχεία, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές διέγραψαν ή επέστρεψαν τους εισαγωγικούς δασμούς για τα οχήματα για τα οποία οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές θεωρούσαν ότι ήταν εντούτοις ουγγρικής καταγωγής.

34. Στις 15 Απριλίου 1999, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές άρχισαν την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση των δασμών για τα οχήματα τα οποία βάσει του πορίσματος του εκ των υστέρων ελέγχου που διενήργησαν οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές δεν ήταν προϊόντα ουγγρικής καταγωγής. Λόγω της τριετούς προθεσμίας για τη γνωστοποίηση στον οφειλέτη, βάσει του άρθρου 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, δεν μπορούσαν να βεβαιωθούν εισαγωγικοί δασμοί για τα εισαχθέντα προ της 15ης Απριλίου 1996 οχήματα. Για το χρονικό αυτό διάστημα επίσης δεν βεβαιώθηκαν ούτε πιστώθηκαν ίδιοι πόροι.

36. Τον Μάιο του 2000, η Επιτροπή πραγματοποίησε στη Γερμανία αποστολή με αντικείμενο τον έλεγχο των ιδίων πόρων. Από τον έλεγχο αυτόν προέκυψε ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν είχαν προβεί σε πίστωση των αντίστοιχων ιδίων πόρων σε σχέση με οχήματα,

- για τα οποία είχε προκύψει από τον εκ των υστέρων έλεγχο των ουγγρικών τελωνειακών αρχών ότι δεν ήταν ουγγρικής καταγωγής και στα οποία επομένως παρά τον νόμο είχαν χορηγηθεί πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1,

35. Με ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής της 27ης Οκτωβρίου 1999, η ΕΥΚΑ ενημέρωσε τα κράτη μέλη ότι η διαδικασία ενώπιον του ουγγρικού δικαστηρίου είχε ολοκληρωθεί και ότι οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές είχαν τροποποιήσει αντιστοίχως τα πορίσματα του εκ των υστέρων ελέγχου που είχαν διενεργήσει. Βάσει του τροποποιηθέντος πορίσματος, ένα μέρος των οχημάτων, για τα οποία οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές με την από 26 Μαΐου 1998 επιστολή τους δεν δέχθηκαν ότι προέρχονταν από την Ουγγαρία, έπρεπε εντούτοις να θεωρηθούν ως προϊόντα Ουγγαρίας. Ωστόσο, σε

- για τα οποία το ανωτέρω πόρισμα δεν είχε μεταβληθεί μετά την έκδοση της αποφάσεως του ουγγρικού δικαστηρίου,

- τα οποία εισήχθησαν στη Γερμανία μετά τη 18η Νοεμβρίου 1995, και

- για τα οποία οι γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν είχαν προβεί σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και δεν είχαν γνωστοποιήσει το ποσό στους οφειλότες, στο πλαίσιο της εκ των υστέρων εισπράξεως από της 15ης Απριλίου 1999 και εντεύθεν, λόγω συμπλήρωσής της τριετούς παραγραφής του άρθρου 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΤΚ.

Στη συνέχεια, τα οχήματα αυτά θα χαρακτηρίζονται ως οικεία οχήματα και οι αντίστοιχοι εισαγωγικοί δασμοί ως οικείοι εισαγωγικοί δασμοί.

37. Ακολούθως, η Επιτροπή κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλει τους αντιστοιχούς ιδίους πόρους. Στη διάρκεια συνεδριάσεως, στο πλαίσιο της οποίας τα όσα ελέχθησαν περιλαμβάνονται στα πρακτικά της 12ης Ιουνίου 2003, η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές αρχές να της παράσχουν αναλυτικότερες πληροφορίες σχετικά με τους οικείους εισαγωγικούς δασμούς. Ανακοίνωσε ότι προτίθετο να αποστείλει εν συνεχεία επίσημο έγγραφο οχλήσεως. Τέλος, επισήμανε ότι τυχόν καταβολή εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας θα βοηθούσε να αποφευχθεί ο υπολογισμός τόκων υπερημερίας.

38. Με έγγραφο της 30ής Μαρτίου 2005, οι γερμανικές αρχές ανακοίνωσαν στην Επιτροπή ότι οι οικείοι εισαγωγικοί δασμοί ανέρχονταν σε 408 735,53 ευρώ. Με έγγραφο της 4ης Μαΐου 2005, η Επιτροπή κάλεσε τις γερμανικές αρχές να θέσουν στη διάθεσή της τους οικείους εισαγωγικούς δασμούς

μείον το ποσοστό εισπράξεως εξόδων ύψους 10 %, ήτοι 367 861,98 ευρώ (στο εξής: επίμαχο ποσό ιδίων πόρων) εντός δύο μηνών άλλως θα κινούσε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως. Τόνισε ότι μετά τη λήψη του ποσού αυτού θα υπολόγιζε τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας.

39. Με έγγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2005, οι γερμανικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι θα προέβαιναν την 31η Οκτωβρίου 2005 στην καταβολή ποσού ύψους 408 735,53 ευρώ, πάντως υπό την επιφύλαξη της εκδόσεως από το Δικαστήριο αποφάσεως επιβεβαιώνουσας τη νομική εκτίμηση της Επιτροπής. Οι γερμανικές αρχές τόνισαν με το έγγραφο αυτό ότι η εν λόγω καταβολή δεν συνιστά αποδοχή της νομικής εκτιμήσεως της Επιτροπής και ότι σκοπεί μόνο να περιορίσει την έκταση του τυχόν κινδύνου να υποχρεωθεί να καταβάλει τόκους υπερημερίας σε περίπτωση ήττας ενώπιον του ΔΕΚ.

40. Με έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 2005 και της 30ής Μαρτίου 2006, η Επιτροπή τόνισε ότι οι γερμανικές αρχές δεν παρακράτησαν το ποσοστό εισπράξεως ύψους 10 % (40 873,55 ευρώ) και ότι, εκ του λόγου αυτού, θα επιστρεφόταν. Πέραν τούτου, η Επιτροπή διευκρίνισε τις βάσεις επί των οποίων στηρίχθηκε ο υπολογισμός των τόκων υπερημερίας και εκτίμησε το ύψος του ποσού σε 571 011,21 ευρώ (στο εξής: επίμαχο ποσό τόκων υπερημερίας).

41. Με έγγραφο της 13ης Ιουνίου 2006, οι γερμανικές αρχές αρνήθηκαν να καταβάλουν το επίμαχο ποσό των τόκων υπερημερίας και

επανέλαβαν ότι το κύριο ποσό καταβλήθηκε με επιφύλαξη.

42. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία κατά παραβάσεως του άρθρου 226 ΕΚ. Αφού η Επιτροπή, με έγγραφο της 18ης Οκτωβρίου 2006, κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να δι-ατυπώσει τις απόψεις της και αυτή απάντη-σε με έγγραφο της 19ης Φεβρουαρίου 2006, η Επιτροπή απέστειλε στις 29 Ιουνίου 2007 αιτιολογημένη γνώμη. Με αυτήν, κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη εντός δύο μηνών από της επιδόσεώς της.

### III — Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

43. Επειδή δεν ικανοποιήθηκε από την απάντηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας επί της αιτιολογημένης γνώμης της 24ης Αυγούστου 2007, η Επιτροπή άσκησε στις 6 Οκτωβρίου 2008 προσφυγή κατά παραβάσεως βάσει του άρθρου 226 ΕΚ.

44. Στις 4 Φεβρουαρίου 2009, διεξήχθη η επ' ακροατηρίου συζήτηση στην οποία παραστάθηκαν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής και της γερμανικής κυβέρνησης, συμπλήρωσαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν σε ερωτήσεις.

45. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι:

1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη της υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 6, 9, 10 και 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 ήτοι του κανονισμού 1150/2000 καθόσον αυτή

— άφησε να παραγραφούν δασμολογικές αξιώσεις, παρά τη λήψη ανα-κοινώσεως περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής, και κατέβαλε εκπροθέ-σμως τους οφειλόμενους συναφώς ίδιους πόρους, και

— αρνήθηκε να καταβάλει τους αναλο-γούντες τόκους υπερημερίας.

2. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δη-μοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

46. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να απορρίψει την προσφυγή και

2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικα-στικά έξοδα.

## IV — Επί των αιτιάσεων της Επιτροπής

*Α — Επί της αιτιάσεως περί παραβάσεως του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, και του άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΤΚ*

47. Η Επιτροπή στηρίζει την προσφυγή της σε τρεις αιτιάσεις περί παραβάσεως του κοινοτικού δικαίου που συνεχονται μεταξύ τους. Κατ' αρχάς, υποστηρίζει ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές παρέβησαν το άρθρο 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, καθώς και το άρθρο 221, παράγραφος 1, του ΤΚ. Κατά την Επιτροπή, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές διέθεταν, τη 18η Αυγούστου 1998, όλα τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση του ποσού των οικείων εισαγωγικών δασμών και να γνωστοποιήσουν το ποσό αυτό στον οφειλέτη. Ωστόσο, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ουδέν έπραξαν μέχρι τη 18η Νοεμβρίου 1998 το αργότερο, αλλά προέβησαν σε ενέργειες το πρώτον την 1η Απριλίου 1999. Με τον τρόπο αυτόν παραγράφηκαν οι οικείοι εισαγωγικοί δασμοί (Α). Σε συνάρτηση με την αιτίαση αυτή, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι συντρέχει παράβαση των άρθρων 2, 6, 9, 10 και 17 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89. Το επίμαχο ποσό ιδίων πόρων κατέστη ληξιπρόθεσμο το αργότερο από τις 20 Ιανουαρίου 1999. Εντούτοις, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πίστωσε το ποσό αυτό στην Επιτροπή το πρώτον στις 31 Οκτωβρίου 2005 (Β). Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι συντρέχει παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1522/89 ήτοι του κανονισμού 1150/2000. Υποστηρίζει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν κατέβαλε τόκους υπερημερίας για το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων (Γ).

48. Κατ' αρχήν, οι οφειλές από εισαγωγικούς δασμούς, οι οποίες προκύπτουν κατά το άρθρο 201, παράγραφος 1 στοιχείο α', του ΤΚ από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπορεύματος υποκειμένου σε εισαγωγικούς δασμούς, υπολογίζονται βάσει του άρθρου 217, παράγραφος 1, του ΤΚ από τις τελωνειακές αρχές ευθύς μόλις περιέλθουν στη διάθεσή τους τα απαραίτητα στοιχεία και γίνει, από τις εν λόγω αρχές, η εγγραφή στα λογιστικά βιβλία. Ωστόσο, όταν από εκ των υστέρων έλεγχο προκύψει ότι ελήφθησαν υπόψη ανακριβή ή ελλιπή στοιχεία κατά την εισαγωγή των εμπορευμάτων, τότε οι τελωνειακές αρχές υποχρεούνται, δυνάμει του άρθρου 78, παράγραφος 3, του ΤΚ, να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα για να ρυθμίσουν την κατάσταση λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα στοιχεία που έχουν περιέλθει σε γνώση τους. Μεταξύ των μέτρων αυτών περιλαμβάνεται η εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση του ποσού των εισαγωγικών δασμών το οποίο αντιστοιχεί στη νομίμως οφειλόμενη τελωνειακή οφειλή. Τούτη πρέπει κατ' αρχήν, βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, να πραγματοποιηθεί εντός δύο ημερών από της ημερομηνίας κατά την οποία η τελωνειακή αρχή αντιλήφθηκε την κατάσταση αυτή και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό και να προσδιορίσει τον οφειλέτη. Κατά το άρθρο 221, παράγραφος 1, του ΤΚ, το αντίστοιχο ποσό των δασμών πρέπει να γνωστοποιείται στον οφειλέτη με την κατάλληλη διαδικασία.

49. Η Επιτροπή προσάπτει κατ' αρχάς στις γερμανικές τελωνειακές αρχές ότι παρέβησαν το άρθρο 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, και το άρθρο 221, παράγραφος 1, του ΤΚ εκ του λόγου ότι, παρά το παραληφθέν στις 18 Αυγούστου 1998 έγγραφο, δεν έλαβαν τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να ρυθμίσουν την κατάσταση λαμβάνοντας υπόψη τους τα νέα στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση τους. Κατά την άποψή της, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε εντός τριών μηνών από τη λήψη του εγγράφου αυτού, ήτοι μέχρι τις 18 Νοεμβρίου 1998, να εισπράξουν εκ των υστέρων τα ποσά των δασμών, πράγμα το οποίο προϋποθέτει την εκ των υστέρων λογιστική καταχώρισή τους και τη γνωστοποίησή στους οφειλότες.

διαπιστώσεις των ουγγρικών τελωνειακών αρχών σε σχέση με τα πορίσματα του εκ των υστέρων ελέγχου δεν εκτιμήθηκαν από την ΕΥΚΑ. Περαιτέρω, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές θα έπρεπε να προβούν σε ενέργειες μόνο βάσει μιας τελικής εκθέσεως της ΕΥΚΑ (3). Τέλος, η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει την ένσταση ότι η Επιτροπή αντιφάσκει προς την από 27 Οκτωβρίου 1999 ανακοίνωσή της περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής (4).

1. Επί της συνεκτιμήσεως της υπάρξεως εκκρεμών ένδικου βοηθήματος κατά των πορισμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου

α) Ισχυρισμοί των διαδίκων

50. Αντιθέτως, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν υπέσχον από τις 18 Αυγούστου 1998 καμία υποχρέωση ακόμη προκειμένου να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και γνωστοποίηση στους οφειλότες. Λόγω της ασκήσεως ένδικου βοηθήματος κατά των πορισμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου των ουγγρικών τελωνειακών αρχών, τυχόν εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και γνωστοποίηση στους οφειλότες δεν θα ήταν νόμιμη (1). Ως εκ τούτου, δεν υπήρχε νομική βάση για τη λήψη των μέτρων αυτών. Ωστόσο, το άρθρο 220 του ΤΚ δεν πρέπει να καταλαμβάνει και περιπτώσεις στις οποίες υπήρχαν *ex ante* επιφυλάξεις ως προς τη διόρθωση των ποσών των δασμών (2). Πέραν τούτου, η Γερμανική Κυβέρνηση επισημαίνει ότι οι

51. Η Γερμανική Κυβέρνηση επικαλείται κατ' αρχάς την απόφαση Σφακιανάκης<sup>16</sup>. Από τις σκέψεις 32 και 43 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν είχαν ακόμη την υποχρέωση, από της λήψεως του εγγράφου της 18ης Αυγούστου 1998, να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση των εισαγωγικών δασμών. Στην περίπτωση αυτή, η ανάκληση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 δεν είχε

16 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4.

ακόμη καταστεί απρόσβλητη. Ως εκ τούτου, τα οικεία πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 εξακολουθούσαν να ισχύουν και, επομένως, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ήσαν υποχρεωμένες να τα λάβουν υπόψη τους. Τυχόν εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση θα προκαταλάμβανε, κατά τρόπο μη νόμιμο, την τύχη του εκκρεμούντος ένδικου βοηθήματος.

τούτο δεν μπορεί να συμβεί. Ως εκ τούτου, θα εξετάσω στη συνέχεια τις έννομες συνέπειες της ανακοίνωσης του πορίσματος του εκ των υστέρων ελέγχου των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 από τις ουγγρικές τελωνειακές αρχές στις γερμανικές τελωνειακές αρχές (ii) και αν τούτο επηρεάζεται από το γεγονός ότι εκκρεμεί η εκδίκαση ένδικου βοηθήματος κατά του πορίσματος του εκ των υστέρων ελέγχου (iii).

52. Κατά την Επιτροπή, από την απόφαση Σφακιανάκης δεν συνάγεται ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών πρέπει να παραμένουν αδρανείς όσο εκκρεμεί η εκδίκαση ένδικου βοηθήματος στρεφόμενου κατά της ανακλήσεως των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1. Περαιτέρω, δεν είναι αντίθετη προς το Πρωτόκολλο τυχόν υποχρέωση των γερμανικών τελωνειακών αρχών να προβαίνουν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση των τελωνειακών οφειλών, όταν η ανάκληση δεν έχει καταστεί ακόμη απρόσβλητη. Συγκεκριμένα, η περίπτωση αυτή δεν ρυθμίζεται στο Πρωτόκολλο. Κατά τα λοιπά, οι διατάξεις του ΤΚ προσφέρουν στους οφειλότες επαρκείς δυνατότητες άμυνας.

i) Επί της αποφάσεως Σφακιανάκης

54. Εν αντιθέσει προς την άποψη της Γερμανικής Κυβερνήσεως, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε με την απόφαση Σφακιανάκης ότι τυχόν εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και γνωστοποίηση στους οφειλότες, σε μια περίπτωση όπως η υπό κρίση, ήταν μη νόμιμη.

## β) Εκτίμηση

53. Κατ' αρχάς, πρέπει να διερευνηθεί αν οι εκτιμήσεις των σκέψεων 32 και 43 της αποφάσεως Σφακιανάκης μπορούν να μεταφερθούν στην υπό κρίση υπόθεση (i). Φρονώ ότι

55. Όπως η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει, η παρατιθέμενη από αυτήν σκέψη 32 της αποφάσεως αυτής αφορά την περίπτωση κατά την οποία οι αρχές του κράτους εισαγωγής ενημερώνονται σε σχέση με *ήδη εκδοθείσες* αποφάσεις των δικαστηρίων του κράτους εξαγωγής. Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Πράγματι, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ενημερώθηκαν σχετικά με την απόφαση των ουγγρικών δικαστηρίων μετά τη 18η Αυγούστου 1998 καθώς και μετά τη 18η Νοεμβρίου 1998, ήτοι με την ανακοίνωση



περί παροχής δικαστικής συνδρομής της 27ης Οκτωβρίου 1999.

56. Δεν είναι πειστική ούτε η προσπάθεια της Γερμανικής Κυβερνήσεως να στηρίξει την άποψη της στη σκέψη 43 της αποφάσεως Σφακιανάκης. Με τη σκέψη 43 της αποφάσεως Σφακιανάκης, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η πρακτική αποτελεσματικότητα της καταργήσεως των δασμών την οποία προβλέπει η Συμφωνία Συνδέσεως εμποδίζει την έκδοση διοικητικών αποφάσεων περί καταβολής δασμών από τις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής προτού τους γνωστοποιηθεί η τελική έκβαση της δίκης επί των προσφυγών κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου και ενώ οι αποφάσεις των διοικητικών αρχών του κράτους εξαγωγής, με τις οποίες χορηγήθηκαν αρχικώς τα πιστοποιητικά EUR.1, δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί. Φρονώ ότι από την ανωτέρω απάντηση του Δικαστηρίου δεν συνάγεται ότι τυχόν εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση είναι παράνομη και σε μια περίπτωση όπως είναι η υπό κρίση. Πράγματι, το Δικαστήριο εξέτασε μόνον την περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές κράτους μέλους δεν μπορούσαν σε τελευταία ανάλυση να στηριχθούν με βεβαιότητα, βάσει των στοιχείων που διέθεταν, στην ύπαρξη ανακοινώσεως από τις ουγγρικές τελωνειακές αρχές ότι τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 χορηγήθηκαν παρανόμως.

57. Τούτο μπορεί να συναχθεί, πρώτον, από την ημπερίοδο «και ενώ οι αποφάσεις του

κράτους εξαγωγής με τις οποίες χορηγήθηκαν αρχικώς τα πιστοποιητικά EUR.1 δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί». Δεύτερον, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο με τη σκέψη 40 της αποφάσεως του αυτής, από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο στην εν λόγω υπόθεση δεν προέκυψε ότι οι ουγγρικές αρχές προέβησαν σε μια τέτοια ανάκληση η οποία να επέτρεπε στις ελληνικές αρχές να αναστείλουν την εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος των επίμαχων προϊόντων. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να συνδυαστεί και με όσα διαλαμβάνει η σκέψη 11 της αποφάσεως αυτής. Κατά τη σκέψη αυτή, οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους είχαν λάβει, μετά τη διαβίβαση των στοιχείων σχετικά με τα πορίσματα του εκ των υστέρων ελέγχου από την Επιτροπή, περαιτέρω πληροφοριακά στοιχεία απευθείας από τις ουγγρικές τελωνειακές αρχές. Οι ουγγρικές αρχές είχαν αποστείλει, με επιστολή της 3ης Νοεμβρίου 1998, απευθυνόμενη στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους έναν κατάλογο ο οποίος περιελάμβανε τρία τμήματα. Το πρώτο τμήμα περιείχε στοιχεία σχετικά με τα αυτοκίνητα στα οποία αποδόθηκε καθεστώς ουγγρικής καταγωγής τόσο από την κατασκευάστρια εταιρία όσο και από τις ουγγρικές αρχές ελέγχου· το δεύτερο τμήμα απαριθμούσε τα αυτοκίνητα στα οποία αποδόθηκε καθεστώς μη εγχώριας καταγωγής, αποτέλεσμα το οποίο αποδέχθηκε ρητώς η κατασκευάστρια εταιρία· το τρίτο τμήμα αφορούσε τα αυτοκίνητα το καθεστώς των οποίων αποτελούσε αντικείμενο δικαστικής διαμάχης. Ως προς το τρίτο αυτό τμήμα, στο οποίο περιλαμβάνονταν τα αυτοκίνητα ως προς τα οποία η εκ των υστέρων επιβολή δασμών προσβλήθηκε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές δήλωσαν ότι δεν μπορούσαν να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με την έκβαση των δικών αυτών έως την περάτωσή τους· οι αρχές ζήτησαν από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές να επιδείξουν υπομονή όσον αφορά την είσπραξη των επίμαχων στις κύριες δίκες τελωνειακών δασμών. Βάσει των ανωτέρω, το Δικαστήριο τόνισε με τη σκέψη 41 της

αποφάσεώς του ότι εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να αποφανθούν αν οι ελληνικές τελωνειακές αρχές διέθεταν επαρκή στοιχεία ώστε να θεωρήσουν ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά EUR.1 δεν είχαν ανακληθεί και, κατά συνέπεια, εξακολουθούσαν να ισχύουν.

58. Άλλως έχουν τα πράγματα στην υπό κρίση υπόθεση. Όπως διευκρίνισε η Γερμανική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έλαβαν εν προκειμένω απλώς την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με το πόρισμα του εκ των υστέρων ελέγχου. Εν αντιθέσει προς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως Σφακιανάκης, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές δεν έλαβαν περαιτέρω στοιχεία απευθείας από τις ουγγρικές τελωνειακές αρχές τα οποία να μπορούν να θέσουν εν αμφιβόλω τα στοιχεία του εγγράφου που είχαν λάβει στις 18 Αυγούστου 1998. Συνεπώς, η παρούσα περίπτωση δεν είναι παρεμφερής προς την περίπτωση την οποία εξέτασε το Δικαστήριο με τη σκέψη 43 της αποφάσεως Σφακιανάκης.

59. Συνεπώς, οι ενστάσεις που προβάλλει η Γερμανική Κυβέρνηση στηριζόμενη στις σκέψεις 32 και 43 της αποφάσεως Σφακιανάκης πρέπει να απορριφθούν.

ii) Επί των έννομων αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου

60. Στη συνέχεια, θα εξετάσω κατ' αρχάς ποιες είναι οι έννομες συνέπειες της ανακοινώσεως των πορισμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου στις γερμανικές τελωνειακές αρχές. Δεδομένου ότι οι διατάξεις του Πρωτοκόλλου ως συμβάσεως του δημόσιου διεθνούς δικαίου υπερισχύουν των διατάξεων του ΤΚ που αποτελεί παράγωγο δίκαιο, πρέπει κατ' αρχάς να εξεταστεί αν από τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου απορρέει κάποια απάντηση επί του ερωτήματος αυτού.

61. Εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή<sup>17</sup> θεωρώ ότι δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το Πρωτόκολλο ρυθμίζει τις έννομες συνέπειες που απορρέουν από την ανακοίνωση του πορίσματος του εκ των υστέρων ελέγχου, όταν το πόρισμα αυτό είναι ότι τα οικεία οχήματα δεν πρέπει να θεωρηθούν ως προϊόντα Ουγγαρίας και ότι, ως εκ τούτου, παρανόμως χορηγήθηκαν σε αυτά πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Τούτο απορρέει από το σύστημα της συνεργασίας των διοικητικών

17 — Βλ. σημεία 52 επ. του δικογράφου της προσφυγής της Επιτροπής. Πάντως, η Επιτροπή επαναλαμβάνει στη συνάφεια αυτή αυτολεξεί τις αναπτύξεις του γενικού εισαγγελέα Léger από τα σημεία 61 επ. των προτάσεών του επί της υποθέσεως Σφακιανάκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4). Ωστόσο, οι αναπτύξεις αυτές δεν αφορούν το ερώτημα αν στο Πρωτόκολλο ρυθμίζεται η περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής διαπιστώνουν, στο πλαίσιο εκ των υστέρων ελέγχου, ότι τα οικεία εμπορεύματα δεν αποτελούν προϊόντα καταγωγής και, ως εκ τούτου, παρανόμως χορηγήθηκαν σε αυτά πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Ο γενικός εισαγγελέας απάντησε καταφατικά στο ερώτημα αυτό με το σημείο 34 των προτάσεων του κάνοντας πάντως μνεία του *προβλεπόμενου στο Πρωτόκολλο* συστήματος συνεργασίας και κατανομής καθηκόντων. Αντιθέτως, οι αναπτύξεις του γενικού εισαγγελέα στα σημεία 61 επ. αφορούν το ερώτημα αν η άσκηση ένδικου βοηθήματος κατά του πορίσματος ενός εκ των υστέρων ελέγχου ήτοι το ανασταλτικό αποτέλεσμα ενός τέτοιου ένδικου βοηθήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη.

αρχών περί του οποίου κάνουν ρητή μνεία, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 16, παράγραφος 1, 17, παράγραφος 1, και 32 του Πρωτοκόλλου.

62. Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου, τα προϊόντα καταγωγής Ουγγαρίας απολαύουν, κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα, προτιμησιακής δασμολογικής μεταχείρισεως, εφόσον προσκομίζονται στοιχεία της καταγωγής τους. Δυνάμει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου, αρμόδιες για τη χορήγηση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 είναι οι ουγγρικές αρχές. Συναφώς, πρέπει, δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφοι 4 και 5, του Πρωτοκόλλου, να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να ελέγχεται η καταγωγή των προϊόντων. Από το άρθρο 32, παράγραφος 3, του Πρωτοκόλλου, συνάγεται ότι οι αρχές αυτές είναι αρμόδιες και για τον εκ των υστέρων έλεγχο τους.

63. Το σύστημα αυτό της συνεργασίας των διοικητικών αρχών υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής να αναγνωρίζουν κατ' αρχήν τα χορηγούμενα από τις αρχές του κράτους εξαγωγής πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Περαιτέρω, το σύστημα αυτό υποχρεώνει τις εν λόγω αρχές να αναγνωρίζουν κατ' αρχήν το πόρισμα τυχόν εκ των υστέρων ελέγχου των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής<sup>18</sup>. Πράγματι, το σύστημα της συνεργασίας στηρίζεται στην κατανομή καθηκόντων και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των τελωνειακών αρχών

του κράτους εισαγωγής και των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής. Η κατανομή καθηκόντων δικαιοδογείται από το γεγονός ότι οι αρχές του κράτους εξαγωγής βρίσκονται σε ευνοϊκότερη θέση προκειμένου να διαπιστώσουν άμεσα τα πραγματικά περιστατικά που καθορίζουν την καταγωγή του οικείου προϊόντος. Συνεπώς, το σύστημα αυτό μπορεί να λειτουργήσει μόνον εάν η τελωνειακή υπηρεσία του κράτους εισαγωγής αναγνωρίζει τις εκτιμήσεις στις οποίες έχουν προβεί οι αρχές του κράτους εξαγωγής, και δη όχι μόνο στο πλαίσιο της χορηγήσεως των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1, αλλά και στο πλαίσιο τυχόν εκ των υστέρων ελέγχου τους.

64. Συνεπώς, στην υπό κρίση υπόθεση, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να αναγνωρίσουν το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου στον οποίο προέβησαν οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές, ήτοι ότι τα οικεία οχήματα δεν αποτελούσαν προϊόντα Ουγγαρίας και ότι παρανόμως χορηγήθηκαν σε αυτά τα οχήματα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1.

65. Στα ανωτέρω δεν μπορεί να αντιταχθεί ότι ο εκ των υστέρων έλεγχος στην υπό κρίση υπόθεση πραγματοποιήθηκε σε συνδυασμό με μια αποστολή ελέγχου της Επιτροπής. Βεβαίως, το άρθρο 32, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου προβλέπει ότι τυχόν εκ των υστέρων έλεγχος πραγματοποιείται κατά τρόπο δειγματοληπτικό ή εάν υπάρχουν βάσιμες επιφυλάξεις των τελωνειακών αρχών του κράτους της εισαγωγής. Ωστόσο, τούτο δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συνιστά εξαντλητική απαρίθμηση. Πράγματι, τυχόν ερμηνεία της διατάξεως αυτής ως εξαντλητικής ρυθμίσεως των περιπτώσεων

18 — Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 1997, C-97/95, Pascoal & Filhos (Συλλογή 1997, σ. I-4209, σκέψη 33), της 14ης Μαΐου 1996, C-153/94 και C-204/94, Faroe Seafood κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-2465, σκέψη 20), και απόφαση Σφακιαννάκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4, σκέψη 49).

στις οποίες είναι νόμιμος ο εκ των υστέρων έλεγχος θα κατέληγε σε προδήλως άτοπα αποτελέσματα, δεδομένου ότι θα αποκλείονταν στην περίπτωση αυτή ακόμη και εκ των υστέρων έλεγχοι τους οποίους πραγματοποιήσαν αυτεπαγγέλτως οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές κατόπιν υποδείξεως ή λόγω υπάρξεως υπονοιών.

Δεύτερον, πρέπει, στις εσωτερικές σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, να λαμβάνεται υπόψη και το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 515/97, βάσει του οποίου η Επιτροπή έχει την εξουσία να διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές των επιμέρους κρατών μελών όλα τα στοιχεία τα οποία μπορούν να διασφαλίσουν την τήρηση των τελωνειακών ρυθμίσεων από τις εν λόγω αρχές.

66. Περαιτέρω, στην ανωτέρω εκτίμηση δεν μπορεί να αντιταχθεί ότι οι ουγγρικές αρχές δεν προέβησαν απευθείας σε ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου στις γερμανικές τελωνειακές αρχές. Το άρθρο 32, παράγραφος 5, του Πρωτοκόλλου προβλέπει ότι τα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου πρέπει να ανακοινώνονται στις τελωνειακές αρχές οι οποίες ζήτησαν τη διενέργειά του. Έστω και αν η έννοια «τελωνειακές αρχές» χρησιμοποιείται κατά κανόνα στο Πρωτόκολλο για τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών και της Ουγγαρίας, θα πρέπει η διάταξη αυτή στην υπό κρίση υπόθεση να εφαρμοστεί, τουλάχιστον κατ' αναλογίαν, στην Επιτροπή με πρωτοβουλία της οποίας πραγματοποιήθηκε ο εκτεταμένος εκ των υστέρων έλεγχος. Υπέρ της εκτιμήσεως αυτής συνηγορεί, πρώτον το γεγονός ότι κατά το άρθρο 31, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου, η Κοινότητα και η Ουγγαρία παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, μέσω των τελωνειακών υπηρεσιών τους, κατά τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1. Η έννοια της τελωνειακής υπηρεσίας της Κοινότητας στο πλαίσιο της διατάξεως αυτής πρέπει, κατά την άποψή μου, να περιλαμβάνει και την Επιτροπή.

67. Τέλος, πρέπει να απορριφθεί και η ένσταση της Γερμανικής Κυβερνήσεως ότι τα ανακοινωθέντα από την Επιτροπή στοιχεία δεν αποτελούσαν οριστικό αποτέλεσμα, διότι οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές είχαν δηλώσει ότι θα διαβίβαζαν τα τελικά αποτελέσματα του ελέγχου στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών. Πράγματι, είναι προφανές ότι με τη διατύπωση αυτή νοούνταν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών που ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση της Επιτροπής, την οποία απηύθυνε με τις ανακοινώσεις περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής της 13ης Ιουνίου 1996 και της 28ης Νοεμβρίου 1996, καλώντας απευθείας τις ουγγρικές αρχές να προβούν σε εκ των υστέρων έλεγχο των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1. Δεδομένου ότι η Γερμανική Κυβέρνηση δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή, δεν μπορεί να επικαλεστεί ούτε το ότι ανέμενε την άμεση αντίδραση των ουγγρικών τελωνειακών αρχών. Περαιτέρω, από την επιστολή των ουγγρικών τελωνειακών αρχών της 26ης Μαΐου 1998 συνάγεται με επαρκή σαφήνεια ότι επρόκειτο για τα τελικά αποτελέσματα. Πράγματι, έπρεπε να επισημανθεί

στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, οι οποίες έπρεπε να ενημερωθούν άμεσα, ότι μπορούσαν να λάβουν αναλυτικά στοιχεία από την Επιτροπή. Συναφώς, επρόκειτο για στοιχεία τα οποία η Επιτροπή διαβίβασε στις γερμανικές τελωνειακές αρχές με το έγγραφο το οποίο περιήλθε σε αυτές στις 18 Αυγούστου 1998.

68. Βάσει των στοιχείων του εγγράφου που έλαβαν στις 18 Αυγούστου 1998, οι γερμανικές αρχές έπρεπε να θεωρήσουν ότι τα οικεία οχήματα δεν αποτελούσαν ουγγρικά προϊόντα και, ως εκ τούτου, η εισαγωγή τους δεν έπρεπε να τύχει προτιμησησιακής δασμολογικής μεταχείρισεως βάσει του άρθρου 16, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου. Συνεπώς, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση των οφειλόμενων εισαγωγικών δασμών και να γνωστοποιήσουν τούτο στους οφειλότες.

iii) Επί των έννομων συνεπειών που παράγει η άσκηση ένδικου βοηθήματος

69. Εν προκειμένω, τίθεται το ερώτημα αν μεταβάλλει αυτήν τη νομική κατάσταση το γεγονός ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ενημερώθηκαν και για το ότι εκκρεμεί η εκδίκαση ένδικου βοηθήματος στρεφόμενου κατά των αποτελεσμάτων του εκ των

υστέρων ελέγχου. Στο ερώτημα αυτό προσηύκει αρνητική απάντηση.

70. Κατ' αρχάς, πρέπει να τονιστεί ότι το Πρωτόκολλο δεν περιλαμβάνει καμία ρητή διάταξη η οποία να απαιτεί όπως το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου να έχει καταστεί οριστικό. Αντιθέτως, φρονώ ότι επιχείρημα κατά της ανωτέρω απόψεως αποτελεί το άρθρο 32, παράγραφος 5, του Πρωτοκόλλου, βάσει του οποίου το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου πρέπει να ανακοινώνεται το ταχύτερο δυνατόν.

71. Περαιτέρω, το Δικαστήριο έχει μεν διευκρινίσει ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ήδη εκδοθείσες αποφάσεις των ουγγρικών δικαστηρίων επί ένδικου βοηθήματος στρεφόμενου κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου<sup>19</sup>. Η υποχρέωση αυτή απορρέει, αφενός, από την προβλεπόμενη στο Πρωτόκολλο κατανομή καθηκόντων και την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των ουγγρικών τελωνειακών αρχών και των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών η οποία εκτείνεται σε τελευταία ανάλυση και στα δικαστήρια<sup>20</sup>. Αφετέρου, απορρέει από την ανάγκη να διασφαλίζεται η παροχή αποτελεσματικής ένδικης προστασίας<sup>21</sup>. Ωστόσο, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, τούτο δεν σημαίνει ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να μην προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και πριν από την έκδοση μιας τέτοιας δικαστικής αποφάσεως.

19 — Απόφαση Σφακιανάνκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4, σκέψη 32).

20 — Απόφαση Σφακιανάνκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4, σκέψεις 21 έως 26).

21 — Απόφαση Σφακιανάνκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4, σκέψεις 27 επ.).

72. Πρώτον, επιχείρημα κατά της προσεγγίσεως αυτής αποτελεί το προβλεπόμενο στο Πρωτόκολλο σύστημα συνεργασίας το οποίο στηρίζεται στις αρχές της κατανομής των καθηκόντων και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των τελωνειακών αρχών. Όπως προελέχθη<sup>22</sup>, αρμόδιες για τον εκ των υστέρων έλεγχο των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 είναι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, οι δε τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πρέπει κατ' αρχήν να αποδέχονται την ορθότητα των αποτελεσμάτων. Το γεγονός ότι ασκήθηκε ένδικο βοήθημα κατά του αποτελέσματος του εκ των υστέρων ελέγχου δεν επιτρέπει κάποιο συμπέρασμα σε σχέση με τις πιθανότητες να ευδοκιμήσει. Συνεπώς, το γεγονός αυτό καθαυτό δεν μπορεί να κλονίσει την εμπιστοσύνη την οποία οφείλουν να επιδεικνύουν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών στα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου που διηνήργησαν οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές.

73. Δεύτερον, εν προκειμένω ούτε η αρχή της παροχής αποτελεσματικής ένδικης προστασίας εμποδίζει την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΤΚ και τη γνωστοποίηση στους οφειλέτες βάσει του

άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΤΚ. Πράγματι, τούτο θα ήταν επιβεβλημένο μόνο στην περίπτωση που τυχόν αποφάσεις των ουγγρικών δικαστηρίων επί ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος στρεφόμενου κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου δεν θα μπορούσαν πλέον, μετά την έκδοσή τους, να συνεκτιμηθούν κατά τρόπο αποτελεσματικό. Ωστόσο, τούτο δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συμβαίνει εν προκειμένω ούτε και εάν οι ουγγρικές αρχές είχαν ανακοινώσει, μετά την έκδοση της αποφάσεως, ότι τα οικεία οχήματα έπρεπε να θεωρούνται τελικά ως προϊόντα Ουγγαρίας (πράγμα το οποίο δεν έπραξαν)<sup>23</sup>. Πράγματι, όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, δασμοί, οι οποίοι εκ των υστέρων αποδεικνύεται ότι δεν οφείλονται, διαγράφονται ή επιστρέφονται δυνάμει του άρθρου 236, παράγραφος 1, του ΤΚ. Όταν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών ενημερώνονται σχετικά με το ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής τροποποίησαν, λόγω δικαστικής αποφάσεως, τα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου τους και θεωρούν εκ νέου ότι τα οικεία προϊόντα είναι ουγγρικής καταγωγής, υποχρεούνται να λάβουν τούτο υπόψη τους<sup>24</sup>. Ακόμη και στην περίπτωση που θα ήταν υπέρμετρα δυσχερές να αναμένεται επιστροφή, υφίσταται βάσει του ΤΚ ένα αρκούντως εκτενές φάσμα δυνατοτήτων προστασίας. Έτσι, μπορεί να αναγνωριστούν στον οικείο οφειλέτη, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 229 του ΤΚ, διευκολύνσεις πληρωμής. Βεβαίως, οι διευκολύνσεις αυτές εξαρτώνται κατ' αρχήν από τη σύσταση εγγυήσεως. Ωστόσο, μπορεί να μην απαιτηθεί εγγύηση όταν ενδέχεται να προκληθούν σοβαρές οικονομικές ή κοινωνικές δυσχέρειες.

23 — Βεβαίως, οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές, μετά την έκδοση της αποφάσεως, τροποποίησαν τα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου τους. Ωστόσο, τούτο δεν αφορούσε τα οικεία οχήματα, για τα οποία εξακολούθησε να ισχύει η διαπίστωση τους ότι δεν ήταν προϊόντα Ουγγαρίας και ότι, ως εκ τούτου, παρανόμως χορηγήθηκαν σε αυτά πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1-βλ. σημείο 36 των ανά χείρας προτάσεων.

24 — Απόφαση Σφακιανάκης (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4, σκέψη 32).

22 — Βλ. σημείο 61 των ανά χείρας προτάσεων.

74. Συνεπώς, το γεγονός και μόνον ότι ασκήθηκε ένδικο βοήθημα κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου δεν αποτελεί λόγο για τον οποίον δεν πρέπει να υπάρξει εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση.

και να γνωστοποιήσουν στον οφειλέτη το ποσό αυτό.

75. Άλλως έχουν τα πράγματα στην περίπτωση που από την ανακοίνωση των τελωνειακών αρχών δεν συνάγεται με σαφήνεια το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου. Τούτο συμβαίνει στην περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής ανακοινώνουν στις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής ότι δεν μπορούν να παράσχουν αναλυτικότερα στοιχεία μέχρι περατώσεως της ένδικης διαδικασίας και οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής ζητούν να επιδειχθεί υπομονή σε σχέση με την είσπραξη των δασμών που αποτελούν αντικείμενο των κύριων δικών. Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

2. Επί της επεκτάσεως των προϋποθέσεων του άρθρου 220 του ΤΚ

α) Ισχυρισμοί των διαδίκων

iv) Συμπέρασμα

76. Βάσει των στοιχείων, τα οποία διέθεταν οι γερμανικές τελωνειακές αρχές με το έγγραφο που περιήλθε σε αυτές στις 18 Αυγούστου 1998, έπρεπε να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση του οφειλόμενου ποσού των εισαγωγικών δασμών

77. Περαιτέρω, η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι τυχόν διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 220 του ΤΚ σε σχέση με την καταχώριση εισαγωγικών δασμών, για τους οποίους υπήρχαν εκ των προτέρων επιφυλάξεις ως προς το αν πράγματι οφείλονται, δεν πρέπει να στηριχθεί στο γεγονός ότι ο τελωνειακός κώδικας προβλέπει μηχανισμούς προστασίας των επιχειρήσεων. Αντιθέτως, στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλεται, προς το συμφέρον των οικείων επιχειρήσεων, να μην υπάρχει εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση. Το ενδεχόμενο παραγραφής των τελωνειακών οφειλών πρέπει να γίνεται αποδεκτό. Το ζήτημα αυτό μπορεί να επιλυθεί ενδεχομένως δια της τροποποίησης του ΤΚ.

## β) Εκτίμηση

78. Και η ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί. Όπως προελέχθη, βάσει των διατάξεων του Πρωτοκόλλου οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε, με τη λήψη του εγγράφου της 18ης Αυγούστου 1998, να θεωρήσουν ότι δεν υφίστατο νομική βάση για την προτιμησησική δασμολογική μεταχείριση των οικείων οχημάτων. Το άρθρο 220, παράγραφος 1, πρώτης περιόδου, του ΤΚ δεν θα είχε εφαρμοστεί διασταλτικά στην υπό κρίση υπόθεση. Η ένσταση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, η οποία στηρίζεται πρωτίστως στο γεγονός ότι δεν υφίστατο νομική βάση για την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση, πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

79. Επικουρικός και μόνον πρέπει να επισημάνω ότι η άποψη της Γερμανικής Κυβερνήσεως είναι όχι μόνον εσφαλμένη, αλλά μπορεί επίσης να αποβεί ιδιαίτερας επικίνδυνη για τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Πράγματι, κατά το άρθρο 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, η γνωστοποίηση στον οφειλέτη δεν είναι δυνατό να γίνει μετά τη λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γενέσεως της τελωνειακής οφειλής. Η άσκηση ενδίκου βοηθήματος κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου ενώπιον των ουγγρικών δικαστηρίων δεν επηρεάζει την προθεσμία αυτή. Συνεπώς, εάν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών έπρεπε, σε περίπτωση ασκήσεως ενός τέτοιου ένδικου βοηθήματος, να αναμένουν πάντοτε την έκδοση αποφάσεως από τα ουγγρικά δικαστήρια, προτού να είναι σε θέση να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και να γνωστοποιήσουν στον οφειλέτη το σχετικό ποσό, τότε θα υπήρχε ο κίνδυνος σε πολλές

περιπτώσεις να συμπληρωθεί ο χρόνος παραγραφής του άρθρου 221, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΤΚ. Στη συνάφεια αυτή, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι μια ένδικη διαδικασία δεν περιορίζεται κατ' ανάγκην σε έναν βαθμό και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να παρέλθει σημαντικό χρονικό διάστημα πριν την έκδοση τελεσίδικης αποφάσεως και, ως εκ τούτου, προτού καταστεί οριστικό το αποτέλεσμα. Περαιτέρω, σε περίπτωση που γινόταν δεκτή η άποψη της Γερμανικής Κυβερνήσεως θα ήταν προδήλως συμφέρον για τον οφειλέτη να επιμηκύνει τη διαδικασία ενώπιον των ουγγρικών δικαστηρίων προκειμένου να έχει περισσότερες πιθανότητες να συμπληρωθεί ο χρόνος της παραγραφής.

3. Επί της ελλείψεως εκτιμήσεως από την ΕΥΚΑ και επί της ανάγκης συντάξεως τελικής εκθέσεως

## α) Ισχυρισμοί των διαδίκων

80. Η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει εκτίμηση από την ΕΥΚΑ του αποτελέσματος του εκ των υστέρων ελέγχου στον οποίον προέβησαν οι ουγγρικές αρχές. Περαιτέρω, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές μπορούσαν να προβούν σε ενέργειες μόνο βάσει τελικής εκθέσεως της ΕΥΚΑ. Η άποψη



αυτή στηρίζεται, πρώτον, στην αποδεικτική ισχύ μιας τελικής εκθέσεως και, δεύτερον, στο σημείο 4.5 των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής για την εκτέλεση των κοινοτικών αποστολών δυνάμει του κανονισμού 515/97<sup>25</sup> (στο εξής: *Vademecum*).

81. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν απαιτείτο ούτε εκτίμηση ούτε σύνταξη τελικής εκθέσεως. Εν προκειμένω, δεν προσκομίζονταν πλέον πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1, δεδομένου ότι οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές προέβησαν στην ανάκλησή τους. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να προβαίνει σε επιτόπιες αποστολές ελέγχου. Τέλος, ο ισχυρισμός της Γερμανικής Κυβερνήσεως είναι αντιφατικός. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν υπήρχε τελική έκθεση τούτο δεν θα είχε ως συνέπεια την ύπαρξη οριστικής, ήτοι απρόσβλητης, αποφάσεως των ουγγρικών τελωνειακών αρχών, όπως ζητεί η Γερμανική Κυβέρνηση.

## β) Εκτίμηση

82. Ούτε οι ενστάσεις αυτές της Γερμανικής Κυβερνήσεως είναι πειστικές. Κατ' αρχάς,

πρέπει εκ νέου να τονιστεί ότι το σύστημα της συνεργασίας μπορεί να λειτουργήσει μόνον εάν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής αναγνωρίζουν τις εκτιμήσεις στις οποίες έχουν προβεί οι αρχές του κράτους εξαγωγής, και δη όχι μόνον κατά τη χορήγηση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1, αλλά και στο πλαίσιο του εκ των υστέρων ελέγχου τους<sup>26</sup>. Η υποχρέωση αναγνωρίσεως αποτελεί γενική αρχή η οποία δεν εξαρτάται από το κατά πόσον η ΕΥΚΑ ή η Επιτροπή έχουν αξιολογήσει την εκτίμηση των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής.

83. Η ένσταση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, η οποία στηρίζεται πρώτον στο γεγονός ότι μόνο μια τελική έκθεση κατά την έννοια του κανονισμού 515/97 παρέχει στις γερμανικές τελωνειακές αρχές τον απαιτούμενο βαθμό ασφάλειας προκειμένου να μην δεσμεύονται από τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 των ουγγρικών τελωνειακών αρχών, στηρίζεται σε εσφαλμένες προκείμενες. Ωστόσο, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές είχαν ενημερωθεί για το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου που είχαν διενεργήσει οι ουγγρικές αρχές βάσει του οποίου τα οικεία οχήματα δεν αποτελούσαν προϊόντα ουγγρικής καταγωγής και, ως εκ τούτου, παρανόμως είχαν χορηγηθεί σε αυτά τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Συνεπώς, έπρεπε να θεωρηθούν ότι τα οικεία οχήματα δεν αποτελούσαν προϊόντα Ουγγαρίας. Συνεπώς, δεν ευσταθεί η προκείμενη του συλλογισμού της Γερμανικής Κυβερνήσεως ότι στην παρούσα περίπτωση θα έπρεπε να ανακληθούν τα αποδεικτικά καταγωγής.

25 — *Vademecum* for the participants in community administrative and investigative cooperation missions in third countries.

26 — Βλ. σημείο 61 των ανά χείρας προτάσεων.

84. Δεύτερον, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να αναμένουν την εκτίμηση της Επιτροπής ή την τελική έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την αποστολή ελέγχου της στην Ουγγαρία. Βεβαίως, η Επιτροπή πραγματοποίησε αποστολή ελέγχου στην Ουγγαρία η οποία συνδεόταν άμεσα με τον εκ των υστέρων έλεγχο που διενήργησαν οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές. Εντούτοις, πρέπει να γίνει αντιδιαστολή των αποτελεσμάτων της αποστολής ελέγχου της Επιτροπής από τα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου των ουγγρικών τελωνειακών αρχών. Οι γερμανικές τελωνειακές αρχές ενημερώθηκαν με το έγγραφο που παρέλαβαν στις 18 Αυγούστου 1998 σχετικά με το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου των ουγγρικών τελωνειακών αρχών. Οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να αναγνωρίσουν κατ' αρχήν το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου, βάσει του άρθρου 32, παράγραφος 5, του Πρωτοκόλλου, χωρίς να απαιτείται προσέτι εκτίμηση ή τελική έκθεση της Επιτροπής.

85. Τρίτον, πρέπει να απορριφθεί και η στηριζόμενη στο σημείο 4.5 του Vademecum ένσταση ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αναμένουν την τελική έκθεση της Επιτροπής προτού προβούν στη λήψη μέτρων. Κατ' αρχάς, το Vademecum αποτελεί ένα έγγραφο του Απριλίου 2009 το οποίο, βάσει των στοιχείων που παρέσχε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υιοθετήθηκε από την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 43 του κανονισμού 515/97, τον Δεκέμβριο του 2009, ήτοι σημαντικό χρονικό διάστημα μετά την κρίσιμη εν προκειμένω περίοδο μεταξύ 18 Αυγούστου 1998 και 15 Απριλίου 1999. Πέραν τούτου, το Vademecum, όπως ρητώς διευκρινίζει η εισαγωγή του, δεν έχει

δεσμευτική ισχύ ούτε αποτελεί ερμηνεία του κανονισμού 515/97.

86. Ούτως ή άλλως, φρονώ ότι το σημείο 4.5 του Vademecum δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αφορά μια περίπτωση κατά την οποία οι ίδιες οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές διαπίστωσαν, ως αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου τους, ότι τα οικεία προϊόντα δεν ήταν ουγγρικής καταγωγής. Πράγματι, στην περίπτωση αυτή συνάγεται από το Πρωτόκολλο ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών πρέπει να αναγνωρίσουν το αποτέλεσμα αυτό ανεξαρτήτως του αν η Επιτροπή έχει συντάξει τελική έκθεση. Τούτο ισχύει ανεξαρτήτως του αν ο εκ των υστέρων έλεγχος διενεργήθηκε λόγω επιφυλάξεων της Επιτροπής ή σε συνδυασμό με την αποστολή ελέγχου της Επιτροπής.

87. Αντιθέτως, θεωρώ ότι το σημείο αυτό αφορά την περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές του τρίτου κράτους, παρά την ύπαρξη επιφυλάξεων ως προς την καταγωγή των οικείων εμπορευμάτων, εμμένουν στις απόψεις τους και διαπιστώνουν ως αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου τους ότι οι επιφυλάξεις ως προς την ουγγρική καταγωγή των προϊόντων δεν είναι βάσιμες και, ως εκ τούτου, ορθώς χορηγήθηκαν στα προϊόντα αυτά τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1. Πράγματι, στην περίπτωση αυτή οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών

δεν μπορούν κατ' αρχήν, παρά τις επιφυλάξεις τους, να αγνοήσουν μονομερώς τα αποδεικτικά καταγωγής που εξακολουθούν να ισχύουν. Μόνον υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 32, παράγραφος 6, του Πρωτοκόλλου μπορούν οι τελωνειακές αρχές να αρνηθούν την εφαρμογή ενός καθεστώτος προτιμσιακής δασμολογικής μεταχειρίσεως, ήτοι εάν, σε περίπτωση εύλογων αμφιβολιών, δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής τους αιτήματος ελέγχου ή εάν η απάντηση δεν περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες. Περιπτώσεις οι οποίες δεν εμπίπτουν στο άρθρο 32, παράγραφος 6, του Πρωτοκόλλου μπορούν να επιλυθούν στο πλαίσιο διαδικασίας διευθετήσεως διαφορών του άρθρου 33 του Πρωτοκόλλου. Για τους προπαρατεθέντες λόγους, θα ήταν ενδεδειγμένο στις περιπτώσεις στις οποίες δεν ελήφθησαν υπόψη από τις ουγκρικές τελωνειακές αρχές οι διατυπωθείσες επιφυλάξεις σε σχέση με την καταγωγή των προϊόντων, οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών που δεν μετέσχον στην κοινοτική αποστολή να αναμένουν τα αποτελέσματα της τελικής εκθέσεως<sup>27</sup>.

4. Επί της από 27 Οκτωβρίου 1999 ανακοινώσεως περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής

#### α) Επιχειρήματα των διαδίκων

88. Τέλος, η Γερμανική Κυβέρνηση επικαλείται την από 27 Οκτωβρίου 1999 ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής. Από την αίτηση αυτή συνάγεται ότι η ίδια η Επιτροπή θεωρούσε ότι οι γερμανικές αρχές ήσαν υποχρεωμένες να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση μόνον επί τη βάσει της τελικής εκθέσεώς της. Συναφώς, η Γερμανική Κυβέρνηση στηρίζεται πρωτίστως στην περιεχόμενη στην ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής πρόσκληση της ΕΥΚΑ προς τα κράτη μέλη να στηρίξουν τις ενέργειές τους στα συμπεράσματα της από Φεβρουαρίου 1999 εκθέσεως της Κοινότητας<sup>28</sup>.

#### β) Εκτίμηση

27 — Ωστόσο, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, φρονώ ότι τούτο δεν οφείλεται στην αυξημένη αποδεικτική ισχύ της τελικής εκθέσεως. Επιχείρημα κατά της απόψεως αυτής αποτελεί κατ' αρχάς το γεγονός ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, που μετέσχον στην κοινοτική αποστολή, μπορούν βάσει του σημείου 4.4 του Vademecum να παρέμβουν πριν από τη λήψη της τελικής εκθέσεως. Περαιτέρω, άλλο επιχείρημα κατά της απόψεως αυτής αποτελεί το γεγονός ότι το σημείο 4.5 του Vademecum ρητώς επισημαίνει ότι κατ' αρχήν δεν είναι η τελική έκθεση καθ' εαυτήν αποφασιστικής σημασίας, αλλά τα έγγραφα τα οποία προσαρτώνται στην τελική έκθεση. Σκοπός της αναμονής της τελικής εκθέσεως που προβλέπει το σημείο 4.5 του Vademecum είναι μάλλον η διασφάλιση της ενιαίας δράσεως από τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών.

89. Ούτε η ένσταση αυτή είναι πειστική.

28 — Βλ. τις υπογραμμίσεις στο σημείο 37 του υπομνήματος αντικρουσέως.

90. Ευθύς εξ αρχής πρέπει να τονιστεί ότι η Γερμανική Κυβέρνηση παρέθεσε με άκρως λακωνικό τρόπο την από 27 Οκτωβρίου 1999 ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής. Με αυτήν, η ΕΥΚΑ κάλεσε, πρώτον τις τελωνειακές αρχές να απορρίψουν τα τροποποιηθέντα συμπεράσματα των ουγγρικών τελωνείων τα οποία αυτά είχαν απευθύνει το καλοκαίρι του 1999 σε κάθε κράτος μέλος χωριστά, και, δεύτερον, να στηρίζουν τις ενέργειές τους στα συμπεράσματα της από Φεβρουαρίου 1999 κοινοτικής εκθέσεως. Από την πρόσκληση αυτή δεν μπορεί, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, να συναχθεί ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι υπήρχε υποχρέωση ενέργειας των γερμανικών τελωνειακών αρχών το πρώτον μετά τη λήψη της τελικής εκθέσεως.

91. Πράγματι, βάσει των πραγματικών περιστατικών πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές τροποποίησαν εν μέρει το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου τους μετά την έκδοση της αποφάσεως των ουγγρικών δικαστηρίων και ότι θεωρούσαν εκ νέου ορισμένα οχήματα ως προϊόντα Ουγγαρίας. Οι γερμανικές τελωνειακές αρχές είχαν την υποχρέωση, βάσει του προβλεπόμενου στο Πρωτόκολλο συστήματος συνεργασίας, να αναγνωρίσουν κατ' αρχήν αυτήν την τροποποίηση. Η πρόσκληση της ΕΥΚΑ να ληφθεί ως βάση των ενεργειών των κρατών μελών η τελική έκθεση της Επιτροπής πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα αυτό. Πρόθεση της ΕΥΚΑ ήταν να μην αναγνωρίσει τα τροποποιηθέντα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου και, ως εκ τούτου, κάλεσε τα κράτη μέλη να στηριχθούν στην τελική έκθεση της Επιτροπής προκειμένου να μην δεσμεύονται από αυτά τα τροποποιηθέντα αποτελέσματα του εκ των υστέρων ελέγχου.

92. Παρέλκει εν προκειμένω η εξέταση του ζητήματος αν η πρόσκληση αυτή συνάδει

προς το Πρωτόκολλο. Τουλάχιστον, από την πρόσκληση αυτή δεν συναγόταν ότι η Επιτροπή έκρινε αναγκαίο να στηριχθεί στην τελική έκθεση σε σχέση με τα οικεία οχήματα. Πράγματι, η πρόσκληση που απηύθυνε με την ανακοίνωση περί παροχής αμοιβαίας συνδρομής αφορούσε μόνον τα οχήματα σε σχέση με τα οποία οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές θεωρούσαν εκ νέου ότι είναι ουγγρικής καταγωγής. Ωστόσο, σε σχέση με τα οικεία οχήματα, οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές εξακολουθούσαν, και μετά την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, να εμμένουν στην εκτίμησή τους ότι δεν επρόκειτο για προϊόντα Ουγγαρίας και ότι, ως εκ τούτου, παράνομως χορηγήθηκαν σε αυτά πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1.

## 5. Συμπέρασμα

93. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πρώτον, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε, βάσει των στοιχείων που διέθεταν με το έγγραφο το οποίο περιήλθε σε αυτές στις 18 Αυγούστου 1998, να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση του οφειλόμενου ποσού των εισαγωγικών δασμών, δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ΤΚ, και να γνωστοποιήσουν τούτο στους οφειλέτες δυνάμει του άρθρου 221, παράγραφος 1, του ΤΚ.

*B — Επί του χρονικού σημείου κατά το οποίο έπρεπε να πιστωθεί το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων*

## 1. Επιχειρήματα των διαδίκων

94. Κατά την Επιτροπή, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε εντός τριών μηνών από της 18ης Αυγούστου 1998, ήτοι μέχρι τη 18η Νοεμβρίου 1998, να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστικό προσδιορισμό του ποσού των οφειλόμενων δασμών και να γνωστοποιήσουν τούτο στους οφειλέτες. Περαιτέρω, από τα άρθρα 2, 6, 9, 10 και 17 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89, ήτοι του κανονισμού 1150/2000 καθώς και από τη νομολογία του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-392/02, Επιτροπή κατά Δανίας<sup>29</sup>, συνάγεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έπρεπε να πιστώσει το επίμαχο ποσό ιδίων πόρων, το οποίο αντιστοιχούσε στους οικείους εισαγωγικούς δασμούς αφαιρουμένου ποσοστού 10%, από την 20ή Ιανουαρίου 1999.

95. Η Γερμανική Κυβέρνηση αντιτάσσει ότι δεν μπορεί να της προσαφθεί καμία πλημμελής από απόψεως τελωνειακής νομοθεσίας συμπεριφορά και ότι για τον ίδιο λόγο δεν

υφίσταται αξίωση της Κοινότητας περί ιδίων πόρων έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Περαιτέρω, η Γερμανική Κυβέρνηση επικαλέστηκε, για πρώτη φορά, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι η εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και γνωστοποίηση στους οφειλέτες εντός τριών μηνών από της 18ης Αυγούστου 1998 δεν θα είχε κατ' ανάγκην ως αποτέλεσμα να γεννηθεί αξίωση περί ιδίων πόρων από την 20ή Ιανουαρίου. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της απλώς την περίπτωση του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού, αξιώσεις, οι οποίες λόγω αφερεγγυότητας του οφειλέτη δεν κατέστη δυνατό να εισπραχθούν, καταχωρούνται σε χωριστά λογιστικά βιβλία. Τούτο είναι δυνατό και στην περίπτωση ασκήσεως ένδικου βοηθήματος. Ωστόσο, μπορεί να πιθανολογηθεί, σε βαθμό που αγγίζει τη βεβαιότητα, ότι ασκήθηκαν τέτοια ένδικα βοηθήματα.

## 2. Εκτίμηση

96. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε εντός τριών μηνών από της 18ης Αυγούστου 1998 να προβούν στην εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και σε γνωστοποίηση προς τους οφειλέτες. Συναφώς, επισημαίνει, αφενός, την περιπλοκότητα της περιπτώσεως, αφετέρου το γεγονός ότι η περίπτωση ήταν γνωστή στα κράτη μέλη από το 1996. Από απόψεως πραγματικών περιστατικών, η Γερμανική

<sup>29</sup> — Απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2005, C-392/02, Επιτροπή κατά Δανίας (Συλλογή 2005, σ. I-9811).

Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τα ανωτέρω<sup>30</sup>. Λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, φρονώ ότι το χρονικό διάστημα των τριών μηνών δεν είναι υπέρμετρα σύντομο. Για τους σκοπούς της υπό κρίση διαδικασίας λόγω παραβάσεως μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε εντός τριών μηνών από της 18ης Αυγούστου 1998 να προβούν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και σε γνωστοποίηση προς τους οφειλότες.

κράτη μέλη υποχρεούνται να προβαίνουν σε βεβαίωση των ιδίων πόρων και στην περίπτωση κατά την οποία οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους παρανόμως παρέλειψαν να εισπράξουν εκ των υστέρων το ποσό των δασμών από τον οφειλέτη. Σε σχέση με την υποχρέωση πιστώσεως του λογαριασμού της Επιτροπής εντός της ταχθείσας προθεσμίας, δεν υπάρχει λόγος να διακρίνεται η περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος βεβαίωσε τους ίδιους πόρους, χωρίς να τους καταβάλει, από την περίπτωση κατά την οποία το κράτος μέλος παρανόμως παρέλειψε να τους βεβαιώσει<sup>31</sup>.

97. Κατά το άρθρο 2 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89, η απαίτηση των Κοινοτήτων επί των ιδίων πόρων θεωρείται βεβαιωθείσα άπαξ η αρμόδια υπηρεσία του κράτους μέλους γνωστοποίησε στον οφειλέτη το ύψος του δασμού που αυτός οφείλει. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, οι απαιτήσεις που βεβαιώνονται σύμφωνα με το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού καταχωρίζονται στα λογιστικά βιβλία, υπό την επιφύλαξη του στοιχείου β', το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη δέκατη ένατη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τον οποίον βεβαιώθηκε η απαίτηση. Κατά τα άρθρα 9 και 10, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, το κράτος μέλος υποχρεούται να πιστώσει τους ίδιους πόρους σε λογαριασμό της Επιτροπής το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη δέκατη ένατη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τον οποίον βεβαιώθηκε η απαίτηση βάσει του άρθρου 2.

99. Κατ' εφαρμογήν των διατάξεων αυτών, επιβάλλεται να διαπιστωθεί στην υπό κρίση υπόθεση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας πίστωσε το οικείο ποσό των ιδίων πόρων προδήλως μετά τη λήξη της προθεσμίας. Η εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και η γνωστοποίηση στους οφειλότες έπρεπε να γίνουν το αργότερο μέχρι τη 18η Νοεμβρίου 1998. Η πίστωση έπρεπε να πραγματοποιηθεί μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 1999. Ωστόσο, πραγματοποιήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2005.

98. Το Δικαστήριο έκρινε στην υπόθεση C-392/02, Επιτροπή κατά Δανίας, ότι τα

100. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επικαλέστηκε για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το γεγονός ότι στην (υποθετική) περίπτωση κατά την οποία οι γερμανικές τελωνειακές αρχές

30 — Στον βαθμό που η Γερμανική Κυβέρνηση χαρακτηρίζει αυτόν τον τρόπο ενέργειας ως μη νόμιμο καθορισμό προθεσμίας από την Επιτροπή κατά τη δική της εκτίμηση, παραπέμπω στα σημεία 108 επ. των ανά χείρας προτάσεων.

31 — Απόφαση Επιτροπή κατά Δανίας (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 29, σκέψεις 67 και 68).

πραγματοποιούσαν την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και γνωστοποιούσαν τα ποσά των δασμών θα ετίθετο επίσης ζήτημα καταχωρίσεως σε χωριστά λογιστικά βιβλία δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89. Στην περίπτωση αυτή, η πίστωση θα έπρεπε, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, να πραγματοποιηθεί το αργότερο την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη δέκατη ένατη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου εισπράχθηκαν τα αντιστοιχούντα στις απαιτήσεις ποσά.

101. Η ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί χωρίς να χρήξει διευκρινίσεως το αν είναι από οικονομικής απόψεως παραδεκτή η προβολή μιας τέτοιας ενστάσεως το πρώτον κατά το στάδιο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Πρώτον, πρέπει να τονιστεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έφερε, βάσει της αρχής *reus in excipiendo fit actor*, το βάρος εκθέσεως και αποδείξεως της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89. Ωστόσο, αφενός, δεν εξέθεσε για ποιους λόγους θα έπρεπε εν προκειμένω να ληφθεί υπόψη τυχόν αφερεγγυότητα του οφειλέτη<sup>32</sup>. Αφετέρου, ο ισχυρισμός της σε σχέση με τη δυνατότητα των κρατών μελών να καταχωρούν σε χωριστά λογιστικά βιβλία τις αξιώσεις, σε περίπτωση αμφισβήτησεως, δεν είναι πειστικός. Η Γερμανική Κυβέρνηση επικαλείται το γεγονός ότι υπήρχε πιθανολόγηση που άγγιζε το βαθμό της βεβαιότητας σε σχέση με την αμφισβήτηση των

απαιτήσεων. Ως προς αυτόν τον πραγματικό ισχυρισμό υπάρχουν σημαντικές επιφυλάξεις. Πράγματι, καθ' ό μέτρο οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές ενέμειναν στο αποτέλεσμα ότι τα οικεία οχήματα δεν ήταν ουγγρικής καταγωγής, τυχόν προσβολή των βεβαιωθείσων απαιτήσεων ενώπιον των γερμανικών τελωνειακών αρχών δεν είχε καμία πιθανότητα να ευδοκιμήσει. Ακριβώς όπως οι γερμανικές τελωνειακές αρχές, έτσι και τα γερμανικά δικαστήρια έπρεπε να σεβαστούν κατ' αρχήν το αποτέλεσμα αυτό. Συνεπώς, ένας εχέφρων οφειλέτης θα επιχειρούσε κατ' αρχάς να προσβάλει το αποτέλεσμα του εκ των υστέρων ελέγχου στην Ουγγαρία. Ως εκ τούτου, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ευθύς αμέσως θα ακολουθούσε αμφισβήτηση των βεβαιωθείσων από γερμανικές τελωνειακές αρχές δασμολογικών απαιτήσεων. Επομένως, σε τελευταία ανάλυση εξακολουθεί να υπάρχει μια κατάσταση *non liquet*, η οποία αποβαίνει εις βάρος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας η οποία φέρει το βάρος της αποδείξεως. Το συμπέρασμα αυτό φρονώ ότι είναι δικαιολογημένο στην υπό κρίση υπόθεση και για τον λόγο ότι η αδυναμία αντλήσεως πληροφοριών οφείλεται, στην υπό κρίση υπόθεση, στο γεγονός ότι οι γερμανικές τελωνειακές αρχές, κατά παράβαση της δασμολογικής νομοθεσίας, δεν προέβησαν σε εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και δεν γνωστοποίησαν το ποσό των δασμών στους οφειλέτες. Κατά τα λοιπά, πρέπει να τονιστεί ότι προϋπόθεση για την καταχώριση σε χωριστά λογιστικά βιβλία, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 δεν είναι μόνον η αμφισβήτηση των βεβαιωθείσων απαιτήσεων, αλλά και η σύσταση εγγυήσεως. Περί της προϋποθέσεως αυτής ουδέν εξέθεσε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία.

32 — Αντιθέτως, η συλλήβδην παραπομπή στο ενδεχόμενο αφερεγγυότητας δεν εναρμονίζεται πλήρως με τον ισχυρισμό της Γερμανικής Κυβερνήσεως στη σ. 5 του υπομνήματός της ανταπαντήσεως ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο οφειλέτης αντιμετωπίζει σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες.

102. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

προβαίνοντας σε εκπρόθεσμη πίστωση των ιδίων πόρων, παρέβη τα άρθρα 2, 6, παράγραφος 2, στοιχείο β', 9, 10, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, και 17 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89.

Γ — *Επί της αρνήσεως καταβολής τόκων υπερημερίας*

104. Η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει κατ' αρχάς ότι ελλείπει εκπρόθεσμης πιστώσεως δεν υφίσταται ούτε αξίωση καταβολής τόκων. Έστω και αν ήθελε υποτεθεί ότι υπάρχει πλημμελής από απόψεως δασμολογικού δικαίου συμπεριφορά, υπέρβαση της προθεσμίας σημειώθηκε το πρώτον με τον καθορισμό προθεσμίας από την Επιτροπή. Περαιτέρω, αντιτάσσει ότι η αξίωση καταβολής τόκων δεν μπορεί να αρχίζει από της ενάρξεως μιας τρίμηνης προθεσμίας την οποία έταξε *ex post* η Επιτροπή. Περαιτέρω, η Γερμανική Κυβέρνηση επικαλείται τα από 12 Ιουνίου 2003 πρακτικά συνεδριάσεως βάσει των οποίων τυχόν καταβολή εντός της προταθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας θα βοηθούσε να αποφευχθεί ο υπολογισμός τόκων υπερημερίας. Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προέβη σε καταβολή εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πρέπει να προστατευθεί η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της.

## 1. Επιχειρήματα των διαδίκων

103. Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι υπάρχει παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 1552/89 ήτοι του κανονισμού 1150/2000, διότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν κατέβαλε τόκους υπερημερίας για το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων. Η υποχρέωση καταβολής των τόκων δεν αναιρείται ούτε από την επισήμανση στα πρακτικά συνεδριάσεως της 12ης Ιουνίου 2003 βάσει των οποίων τυχόν καταβολή εντός της προταθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας θα βοηθούσε να αποφευχθεί ο υπολογισμός τόκων υπερημερίας. Η Επιτροπή δεν εννοούσε ότι θα καταβάλλονταν τόκοι το πρώτον από της ημερομηνίας αυτής. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορεί να επικαλείται την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

## 2. Εκτίμηση

105. Κατά το άρθρο 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 ήτοι του χρονικά μεταγενέστερου άρθρου 11 του κανονισμού 1150/2000, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να καταβάλουν τόκους υπερημερίας σε περίπτωση εκπρόθεσμης πιστώσεως. Εν προκειμένω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ήταν εκπρόθεσμη. Όπως προελέχθη, η πίστωση έπρεπε να πραγματοποιηθεί το αργότερο μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 1999· ωστόσο, πραγματοποιήθηκε το πρώτον στις 31 Οκτωβρίου 2005.



106. Οι ενστάσεις τις οποίες προβάλλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία κατά του ισχυρισμού ότι ήταν εκπρόθεσμη δεν είναι πειστικές.

107. Πρώτον, προϋπόθεση για την υπέρβαση της προθεσμίας είναι να έχει θέσει η Επιτροπή μια προθεσμία και η προθεσμία αυτή να έχει παρέλθει άπρακτη. Από το άρθρο 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 και του κωδικοποιησάντος αυτόν κανονισμού 1150/2000 συνάγεται ότι σε περίπτωση εκπρόθεσμης πιστώσεως πρέπει να καταβάλλονται τόκοι. Κατά το γράμμα της διατάξεως αυτής, δεν ασκεί επιρροή ο καθορισμός προθεσμίας. Περαιτέρω, το άρθρο 10, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 και του κωδικοποιησάντος αυτόν κανονισμού 1150/2000, συνάγεται ότι η πίστωση πρέπει να πραγματοποιηθεί την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη δέκατη ένατη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί τον μήνα κατά τον οποίον βεβαιώθηκε η απαίτηση. Και βάσει της διατάξεως αυτής, το ληξιπρόθεσμο της οφειλής καθορίζεται βάσει νομοθετικά οριζόμενης ημερομηνίας. Ως εκ τούτου, ο καθορισμός προθεσμίας δεν ασκεί επιρροή ούτε στη συνάφεια αυτή.

108. Η ένσταση της Γερμανικής Κυβερνήσεως ότι σε μια περίπτωση όπως είναι η υπό κρίση δεν είναι νόμιμο να καθορίζει η Επιτροπή *ex post* κατά τη δική της εκτίμηση από

πότε καθίσταται ληξιπρόθεσμη η πίστωση είναι αβάσιμη. Όπως προελέχθη, η ημερομηνία κατά την οποία μια απαίτηση καθίσταται ληξιπρόθεσμη δεν εξαρτάται από την προθεσμία που τάσσει η Επιτροπή. Τούτο ισχύει και στην υπό κρίση υπόθεση. Ωστόσο, τούτο πρέπει να διακριθεί από το ζήτημα των διαδικαστικών ενεργειών της Επιτροπής. Εν προκειμένω, η ακριβής ημερομηνία κατά την οποία οι γερμανικές τελωνειακές αρχές έπρεπε να είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και να προβούν σε γνωστοποίηση στους οφειλότες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, στηρίχθηκε στην προσφυγή της στο γεγονός ότι τρεις μήνες θα ήσαν ένα επαρκές χρονικό διάστημα για τις γερμανικές τελωνειακές αρχές προκειμένου να προβούν στην εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση και τη γνωστοποίηση προς τους οφειλότες. Ως εκ τούτου, οι διαδικαστικές ενέργειες της Επιτροπής πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το αργότερο κατά την ημερομηνία αυτή έπρεπε να θεωρηθεί ότι υπάρχει παράβαση. Ωστόσο, τούτο δεν σημαίνει ότι η Επιτροπή, από απόψεως ουσιαστικού δικαίου, έταξε κάποια προθεσμία μετά το πέρας της οποίας καθίστατο ληξιπρόθεσμη η πίστωση και άρχιζε η υπερημερία.

109. Η Γερμανική Κυβέρνηση δεν μπορεί να στηρίξει την άποψή της ούτε στην απόφαση Επιτροπή κατά Δανίας<sup>33</sup>. Η απόφαση αυτή δεν περιέχει κανένα στοιχείο σχετικά με το ότι η υποχρέωση καταβολής τόκων, παρά το γράμμα των άρθρων 10 και 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 και του κωδικοποιησάντος αυτόν κανονισμού 1150/2000 εξαρτάται από τον καθορισμό προθεσμίας. Σε σχέση με την επίκληση από τη Γερμανική Κυβέρνηση της σκέψεως 27 της αποφάσεως

33 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 29.

αυτής, πρέπει να τονιστεί ότι το Δικαστήριο επανέλαβε στη σκέψη αυτή απλώς τα πραγματικά περιστατικά. Ούτε από το διατακτικό συνάγεται, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, κάποιο παρεμφερές συμπέρασμα ή η επιδοκιμασία κάποιας διοικητικής πρακτικής. Πράγματι, στο πλαίσιο της ανωτέρω διαδικασίας κατά παραβάσεως, η Επιτροπή είχε απλώς ζητήσει να αναγνωριστεί η ύπαρξη παραβάσεως λόγω μη καταβολής των τόκων υπερημερίας από της λήξεως της προθεσμίας την οποία είχε τάξει στο κράτος μέλος προς πίστωση των ποσών που εκκρεμούσαν<sup>34</sup>. Το γεγονός ότι το Δικαστήριο απεφάνθη με το διατακτικό της αποφάσεως του βάσει του αιτήματος αυτού στηρίζεται στην αρχή *ne ultra petita*. Συνεπώς, εντεύθεν δεν μπορεί να συναχθεί μια ερμηνεία των άρθρων 10 και 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 και του κωδικοποιήσαντος αυτόν κανονισμού 1150/2000 η οποία δεν θα ήταν σύμφωνη με το γράμμα των διατάξεων αυτών. Αντιθέτως, από το σκεπτικό του Δικαστηρίου στη σκέψη 67 της αποφάσεως αυτής και από την παρατιθέμενη εκεί νομολογία συνάγεται ότι υπάρχει αδιάρρηκτη σχέση μεταξύ της υποχρέωσης βεβαιώσεως των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, της υποχρέωσης πιστώσεως εντός της (από τον κανονισμό) τασσόμενης προθεσμίας και της υποχρέωσης καταβολής τόκων υπερημερίας. Στην αδιάρρηκτη αυτή σχέση ερείδεται και η επίσης στη σκέψη 67 της αποφάσεως αυτής περιεχόμενη εκτίμηση ότι, από απόψεως νομοθεσίας περί ιδίων πόρων, είναι άνευ σημασίας το εάν ένα κράτος μέλος βεβαιώνει τους ίδιους πόρους χωρίς να τους καταβάλει ή εάν παρέλειψε να βεβαιώσει τους ίδιους πόρους. Συνεπώς, ένα κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επωφελείται από το γεγονός ότι δεν πίστωσε τους ίδιους πόρους κατά την προβλεπόμενη στον τροποποιηθέντα κανονισμό 1552/89

και τον κωδικοποίησαντα αυτόν κανονισμό 1150/2000 διαδικασία.

110. Δεύτερον, η Γερμανική Κυβέρνηση αντιτάσσει ότι λόγω της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν υποχρεούται στην καταβολή τόκων υπερημερίας. Βάσει των πρακτικών συνεδριάσεως της 12ης Ιουνίου 2003, η Επιτροπή επισήμανε ότι τυχόν καταβολή εντός της προταθείσας από αυτήν προθεσμίας θα βοηθούσε να αποφευχθεί ο υπολογισμός τόκων υπερημερίας. Δεδομένου ότι κατέβαλε το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων εντός της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας, πρέπει να προστατευθεί η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της.

111. Και η ένσταση αυτή πρέπει να απορριφθεί. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει εν προκειμένω δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας σε σχέση με τη μη καταβολή τόκων υπερημερίας. Πράγματι, προϋπόθεση προς τούτο είναι κατ' αρχάς να υπάρχουν υποχρεωτικά συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συμπίπτουσες διαβεβαιώσεις προερχόμενες από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές. Περαιτέρω, οι διαβεβαιώσεις αυτές πρέπει να μπορούν να δημιουργήσουν θεμιτές προσδοκίες σ' αυτόν προς τον οποίο απευθύνονται. Τέλος, οι

34 — Απόφαση Επιτροπή κατά Δανίας (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 29, σκέψη 1).

δοθείσες διαβεβαιώσεις πρέπει να είναι σύμφωνες προς τις ισχύουσες διατάξεις<sup>35</sup>.

112. Εν προκειμένω, δεν συντρέχουν οι δύο πρώτες προϋποθέσεις. Πράγματι, από το περιεχόμενο των πρακτικών συνεδριάσεως της 12ης Ιουνίου 2003 δεν μπορούσε η Γερμανική Κυβέρνηση να αντλήσει επαρκώς συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις οι οποίες θα μπορούσαν να της δημιουργήσουν θεμιτές προσδοκίες. Βεβαίως, το χωρίο από τα πρακτικά της συνεδριάσεως δεν μπορεί να ερμηνευθεί, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, μόνον υπό την έννοια ότι με αυτό σκοπεύτο απλώς να επισημανθεί η σύντμηση του χρονικού διαστήματος της υπερημερίας. Ωστόσο, το χωρίο δεν πρέπει, εν αντιθέσει προς όσα υποστηρίζει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ούτε να ερμηνευθεί κατ' ανάγκην υπό την έννοια ότι σε περίπτωση πιστώσεως του επίμαχου ποσού ιδίων πόρων εντός της ταχθείσας προθεσμίας δεν γεννάζεται υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας. Επιχείρημα κατά των απόψεων αυτών αποτελεί το γεγονός ότι οι επίμαχοι τόκοι υπερημερίας, λόγω της παρόδου ορισμένου χρονικού διαστήματος, ανήλθαν σε μη αμελητέο ύψος (571 011,21 ευρώ), το οποίο υπερβαίνει το ποσό των επίμαχων ιδίων πόρων (367 861,98 ευρώ). Περαιτέρω, το χωρίο της Επιτροπής θα μπορούσε να ερμηνευθεί επίσης υπό την έννοια ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να θέσει, για τον υπολογισμό των τόκων υπερημερίας για όλα τα κράτη μέλη τα οποία κατά παράβαση της τελωνειακής νομοθεσίας δεν προέβησαν σε εκ των υστέρων είσπραξη και δεν κατέβαλαν στην Επιτροπή τα αντίστοιχα ποσά ιδίων πόρων, όχι μόνο μια ενιαία ημερομηνία ενάρξεως του χρόνου υπερημερίας, αλλά και μια ενιαία ημερομηνία

περατώσεως του διαστήματος αυτού<sup>36</sup>. Μία τέτοια συμπεριφορά θα καθιστούσε ευχερέστερο τον υπολογισμό των τόκων υπερημερίας, διότι σε σχέση με το χρονικό διάστημα της υπερημερίας δεν θα απαιτείτο να γίνεται διάκριση για κάθε κράτος μέλος χωριστά. Συνεπώς, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος σχετικά με τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να ερμηνευθεί η επισήμανση αυτή. Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το χωρίο δεν ήταν τόσο συγκεκριμένο όσο απαιτείται προκειμένου να δημιουργήσει στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δικαιολογημένη εμπιστοσύνη.

113. Στη συνάφεια αυτή, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι τυχόν ασάφειες πρέπει να αποβαίνουν εις βάρος της Επιτροπής. Εντεύθεν συνάγεται ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην αρχή της ασφάλειας δικαίου στον τομέα της κατανομής των βαρών. Ανεξαρτήτως του ζητήματος αν πρέπει να δοθεί αντίστοιχη σημασία στην αρχή της ασφάλειας δικαίου στον τομέα της γενέσεως απαιτήσεων περί καταβολής ιδίων πόρων, η ένσταση αυτή δεν ευσταθεί. Πράγματι, η νομική βάση, επί της οποίας ερείδεται η γένεση της απαιτήσεως περί καταβολής τόκων, ήταν οι διατάξεις του άρθρου 11 σε συνδυασμό με το άρθρο 10 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89. Οι διατάξεις αυτές είναι ακριβείς και σαφείς. Αντιθέτως, το ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω είναι εάν η

35 — Απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2005, T-347/03, Branco κατά Επιτροπής (Συλλογή 2005, σ. II-2555, σκέψη 102).

36 — Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη της ως ενιαία ημερομηνία ενάρξεως των τόκων υπερημερίας για όλα τα οικεία κράτη μέλη τη 18η Νοεμβρίου 1998, και δη ανεξαρτήτως του αν οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών διέθεταν ήδη κατά τη 13η Ιουλίου 1998 ή το πρώτον κατά τη 18η Αυγούστου 1998 τα αναγκαία στοιχεία για την εκ των υστέρων λογιστική καταχώριση. Βάσει των ανωτέρω, είναι απολύτως εύλογο να θεωρηθεί ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να θέσει και μια ενιαία ημερομηνία περατώσεως σε σχέση με την πίστωση στην οποία προβαίνουν τα κράτη μέλη εντός της ταχθείσας από αυτήν προθεσμίας, πράγμα το οποίο θα καθιστούσε εφικτό τον ενιαίο υπολογισμό των τόκων υπερημερίας.

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορούσε, βάσει της επισημάνσεως που περιέχεται στα πρακτικά συνεδριάσεως της 12ης Ιουνίου 2003, να έχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στο ότι η Επιτροπή δεν θα απαιτούσε την καταβολή τόκων. Συναφώς, ισχύουν οι αρχές που εξέθεσα στο σημείο 111 των ανά χειράς προτάσεων.

μόνον υπό ρητή επιφύλαξη και χωρίς να αναγνωρίσει την ύπαρξη απαιτήσεως απορρέουσας από τη νομοθεσία περί ιδίων πόρων.

114. Τρίτον, και η ακόλουθη σκέψη αποτελεί επιχείρημα κατά του ισχυρισμού της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως περί δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Έστω και εάν το χωρίο των πρακτικών συνεδριάσεων της 12ης Ιουνίου 2003 ερμηνευόταν υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δεν θα απαιτούσε, στο πλαίσιο της πιστώσεως, την καταβολή τόκων που γεννήθηκαν εντός της ταχθείσας από αυτήν προθεσμίας, δεν θα συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις περί δημιουργίας δικαιολογημένης εμπιστοσύνης της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Πράγματι, ενόψει του μη αμελητέου ύψους της απαιτήσεως περί καταβολής τόκων και της προϋστορίας, μια τέτοια προσφορά θα μπορούσε εντίμως να ερμηνευθεί μόνον υπό την έννοια ότι η Επιτροπή δεν θα απαιτούσε την καταβολή τόκων εάν τα κράτη μέλη αναγνώριζαν την υποχρέωση καταβολής των επίμαχων ιδίων πόρων. Ανεξαρτήτως του αν η συμπεριφορά αυτή της Επιτροπής ήταν νόμιμη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατέβαλε το επίμαχο ποσό των ιδίων πόρων

115. Συνεπώς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας έπρεπε να καταβάλει τόκους υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 21 Ιανουαρίου 1999 έως 30 Οκτωβρίου 2005. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη την υποχρέωσή της να καταβάλει τόκους υπερημερίας βάσει του άρθρου 11 του τροποποιηθέντος κανονισμού 1552/89 ήτοι του κωδικοποιήσαντος αυτόν κανονισμού 1150/2000.

## V — Δικαστικά έξοδα

116. Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, αφού απορρίφθηκαν οι ισχυρισμοί της, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

## VI — Πρόταση

117. Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

- «1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη προβαίνοντας σε πίστωση ιδίων πόρων ύψους 367 861,98 ευρώ μέχρι, το αργότερο, την 20ή Ιανουαρίου 1998, αλλά, το πρώτον, την 31η Οκτωβρίου 2005, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 σε συνδυασμό με τα άρθρα 2, 6, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 10, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) 1355/96 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουλίου 1996, που τροποποιεί τον κανονισμό 1552/89.
2. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αρνούμενη να καταβάλει τόκους υπερημερίας ύψους 571 011,21 ευρώ, λόγω υπερημερίας της περί την καταβολή του οφειλόμενου ποσού ιδίων πόρων από 21 Ιανουαρίου 1999 έως 30 Οκτωβρίου 2005, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 του κανονισμού 1552/89, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1355/96, και από το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων.
3. Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.»